

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 9

SEPTEMBER 1958

107. årg.

Indhold:

Omslagsbilleder:

Forsiden: Præsident David O. McKay.
2. side: Præsident Stephen L. Richards, 1. rådgiver.
Bagsiden: Præsident J. Reuben Clark jr., 2. rådgiver.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,** Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Vi ærer *præsident David O. McKay* den 8. i denne måned, når han fylder 85 år.

Han blev kaldet som apostel, da han kun var 33 år gammel, i april 1906, og 28½ år senere, i oktober 1934, blev han kaldet som rådgiver i Det Første Præsidentskab. Den 9. april 1951 blev han kaldet som præsident for Kirken, og siden har Kirkens medlemmer i de fleste lande fået lejlighed til at se ham og høre ham tale. Han er afholdt verden over i både kirkelige og forretningskredse. Han har til alle bragt en bedre forståelse af menneskets broderskab.

Man ser en mand, som er ledende i alle de gode dyder. En mand, som har stor kundskab, som er vis og kærlig, som har mod til at kæmpe for det, som er ret.

Præsident McKay er flittig og stræbsom. Man finder hans vogn parkeret uden for kontoret tidlig om morgenen, og det er en af de sidste til at køre derfra om aftenen. Han har rejst mere end 100.000 kilometer på et år, og selv mener han, at han er velsignet gennem forjættelsen i Lære og Pagter 84:33: »De, som er trofaste og ærer deres kaldelse, vil få deres legemer fornyet.«

Han hører hjemme både hos verdens ledende mænd og blandt Kirkens ungdom. Han færdes blandt de ædle i Europa og blandt de indfødte på øerne i Stillehavet.

Han er dybt åndeligt sindet og modtagelig for Åndens inspiration.

Han er profet, seer og åbenbarer og bærer himmerigets nøgler.

Den 7. i denne måned, dagen før han fylder 85 år, indvier han et tempel i London.

Præsident McKay sagde den dag han blev præsident for Kirken: »Jeg bærer vidnesbyrd til Dem, at overhovedet for denne kirke er vor Herre og Frelser, Jesus Kristus. Jeg ved, at han eksisterer, og at han er villig til at vejlede dem, som tjener ham.«

Vi sender lykønskninger fra medlemmer og missionærer til præsident David O. McKay.

Præsident J. Reuben Clark fylder den 1. september 87 år. Når man ser og taler med ham, tænker man ikke over, hvor gammel han er, men over hans visdom og hans evne til hurtigt at komme til sagens kerne.

Når man ser tilbage på hans liv, er det vanskeligt at se, hvordan et menneske kan udføre så meget.

I 1897 begyndte han på Utah universitetet på et seks års kursus. Fire år senere var det fuldført, og han var magister som nr. 1 i sin klasse, var præsident for studenterne og sekretær for universitetets præsident, James E. Talmage.

Han blev skolelærer, men fem år senere begyndte han at studere til sagfører, og tre år efter blev han dr. jur. ved Columbia universitet.

(fortsættes på næste side).

Han blev beskikket til embeder af syv forskellige præsidenter for De Forenede Stater, blandt andet som ambassadør i Mexico.

Hvor som helst han kom hen, holdt han Kirkens standarder, som undersekretær for indenrigsministeren, som ministerens sagfører eller som nedrustningsekspert og assistent hos kommissæren.

Han har altid studeret og er særlig velkendt med Kristi liv og mission Han har skrevet følgende boger, som vidner om Kristi guddommelighed:

»Harmony of the Gospels,

»Our Lord of the Gospels«,

»Man, God's Greatest Miracle«,

»Why the King James Version«,

»On the Way to Immortality and Eternal Life«.

Apostel Romney ydede denne hyldest til præsident Clark:

»Jeg tror ikke, der findes et menneske i denne verden, der elsker retskaffenhed og kender broder Clark, som ikke elsker ham.«

Præsident Clark sagde, da han blev 2. rådgiver til præsident McKay:

»I Herrens tjeneste er det ikke *hvor* man tjener, men *hvordan*. I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige tager man den plads, hvortil man bliver kaldet, en plads, som man hverken søger eller afslår. Jeg lover præsident McKay og præsident Richards min fulde loyale og hengivne støtte til det arbejde, der må komme til mig, i så fuld udstrækning, som min styrke og mine evner tillader det.«

Han har holdt sit ord.

Vi sender lykonskninger fra medlemmer og missionærer til præsident Clark.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Officielt besøg FRA AMERIKA

Fra Det Første Præsidentskab er kommet meddelelse om, at assistent til De Tolv Apostles Råd, ældste *ElRay L. Christiansen,* vil komme på officielt besøg til den danske mission som repræsentant for De Tolv Apostle.

Ældste ElRay L. Christiansen, der er ledsaget af sin hustru, vil ankomme til Kobenhavn sondag aften den 28. september, og vil i den følgende uge holde møder med missionærerne, præstedomsmøder og offentlige møder i en række grene i missionen. Soster Christiansen vil holde møder med Kvindelig hjælpeforening.

Efter den forelobige plan vil der blive afholdt møder i følgende grene:

Mandag - *Aalborg*

Tirsdag - *Aarhus*

Ældste ElRay L. Christiansen.

Onsdag - *Esbjerg*
Torsdag - *Odense*
Lørdag aften og søndag - *København* i forbindelse med distriktskonferencen, der i denne anledning er blevet flyttet fra 27. og 28. september til 4. og 5. oktober. Lørdag aften vil ældste Christiansen holde en kort tale under koncerten.

Ældste ElRay L. Christiansen, som er tempelpræsident for Salt Lake Templet, hvilken stilling han har holdt i en årrække, har tidligere, fra 1943, været præsident for Logan Templet, og har ligeledes haft mange andre stillinger og tillidsposter inden for Kirken.

Han er født den 13. juli 1897, og i sin ungdom gennemgik han de sædvanlige grader inden for præstedømmet og havde stillinger i de forskellige hjælpeorganisationer.

Han tog eksamen fra Utah Stats Landbrugsskole og var optaget af at undervise og at lede på det undervisningsmæssige område, indtil han og hans hustru, Luella Rees, hvem han havde ægtet den 14. juni 1922, blev kaldet som missionærer til missionen i Centralstaterne. Efter sin tilbagekomst begyndte han igen at undervise og arbejde i forstvæsenet om sommeren. Han har undervist på Kirkens seminarium i Logan, fra hvilken stilling han blev kaldet til at være præsident for missionen i Texas-Louisiana. Efter sin hjemkomst efter mere end fire års tjeneste, underviste han atter ved Logan seminarium, da han blev kaldet som tempelpræsident. Han har også været medlem af stavspræsidenskabet i Cache Stake og senere præsident for East Cache Stake.

Den 6. oktober 1951 blev han kaldet som assistent til De Tolv Apostles Råd.

Ældste ElRay L. Christiansen og hans hustru har tre børn, to døtre og en søn.

Præsident

David O. McKay fylder 85 år

I Bibel-ordbogen defineres navnet *David* som »den elskede«. I sandhed, der findes ingen bedre beskrivelse af Præsident David O. McKay, vor profet og leder, som den 8. september fylder 85 år.

I april 1906 blev han kaldet som medlem af De Tolv Apostles Råd og har således i over 52 år tjent som en af Kirkens Generalautoriteter. I begyndelsen af 1920erne var han den første apostel i vore dage, som rejste jørden rundt på en verdensomspændende missionsrejse.

Efter 28½ års tjeneste i De Tolv Apostles Råd blev han i oktober 1934 kaldet til Det Første Præsidentskab, hvor hans arbejde for en stor del bestod i administreringen af Kirken. Han har været »Præsident McKay« nu for en hel generation af Kirkens medlemmer.

I det forholdsvis korte tidsrum af 7½ år siden han blev Kirkens Præsident, har vor leder på sine rejser rundt i verden, når han har besøgt vore missioner og stave, bragt en klarere forståelse af broderskabet i Kirken ud til menneskene. (Og dette er en Kirke, som altid har forkyndt menneskets broderskab).

Hans lederskab, hans åndelighed og ro, hans kloge ledelse har vundet utallige venner, ikke alene for ham selv, men også for Kirken og for Amerika.

Det er tvivlsomt, om hans popularitet og personlige tiltrækningskraft nogensinde er blevet overgået af nogen leder af Kirken. Ved Generalkonference-tid samles uhyre skarer i hans fodspor for at få et glimt af den smukke, hvidhårede Præsident.

Han er lige så meget hjemme blandt verdens ledende mænd som han er sammen med en gruppe børn, der kommer for at besøge ham i hans kontor eller som flokkes omkring ham efter et møde i Kirken.

Vi læser om hans rejser ud til fjerne steder i Kirkens stave og missioner for at være til stede ved en eller anden begivenhed. Sommetider er det for at fejre en lokal helligdag; oftere er det for at indvie en kirkebygning, for at gøre en strålende afslutning på en mangeårig drøm til virkelighed for de hellige i det pågældende område. Vi læser de taler, som han holder ved sådanne lejligheder. Det er mesterstykker. Og vi er klar over, at efter at han har stået på talerstolen ofte i en time eller mere, står han mindst lige så længe bagefter for at hilse på de folk, som er kommet til mødet for at se ham og høre hans kloge ord. Til alle har han et smil og et hjerteligt håndtryk. Der er bøger og programmer i dusinvis, som der skal skrives autografer i.

Præsident David O. McKay er en mand af stort personligt mod. Han har det skarpe indblik i, hvad der skal gøres, og han kortlægger dristigt vejen for at kunne fuldføre arbejdet. Det er en oplevelse at se ham udarbejde gangen i og mønsteret for et program ved disse lej-

ligheder. Når vejen først er anvist, venter han på resultaterne, vel vidende at de vil komme som ventet.

Han har stor tro til fremtiden, stor tro til folket, stor tro til Kirkens skæbne, og hans afgørelser og planer viser resultaterne af en sådan tro.

Vi så ham sammen med sin livsledsagerinde, søster McKay, ved G.U.F.s konference i juni. Det var en af disse sjældne lejligheder, hvor han kunne sidde imellem forsamlingen i Tabernaklet, og han nød det. Efter afslutningsbønnen befandt Præsident og Søster McKay sig som sædvanlig omgivet af beundrende unge mennesker. Medens de hilste på dem og sludrede med dem, var det øjensynligt, at de var lykkelige over at være sammen med disse unge mennesker.

I sandhed, vore dages Israels Gud besvarer de trofaste helliges daglige bønner om at støtte deres nuværende Profets liv. Må han være hos os for at råde og vejlede os i mange år fremover!

(Fra *Improvement Era*).

Præsident J. Reuben Clark fylder 87 år

Anden rådgiver i Kirkens Første Præsidentskab, Præsident J. Reuben Clark, fylder den 1. september 87 år.

Præsident J. Reuben Clarks første tale ved et offentlig møde var, ifølge hans faders dagbog, en biografisk skitse over Kristi liv. Han var den gang femten år gammel. Han må have fattet sympati for dette emne. I årenes løb er Kirken blevet beriget ved de tanker, der er kommet fra hans tunge og hans pen om Jesus Kristus.

I april 1933 blev Præsident Clark af Præsident Heber J. Grant kaldet som rådgiver i Det Første Præsidentskab, og han har således virket som rådgiver for tre Præsidenter i Kirken: Præsident Grant, Præsident George Albert Smith og Præsident McKay. Han har tjent som medlem af Det Første Præsidentskab i mere end 25 år — længere end nogen anden har haft denne høje stilling i denne uddeling.

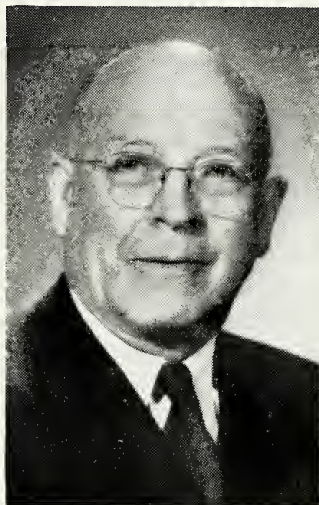
Det synes utroligt, at Præsident Clark bliver syvogfirs år den 1. september. Men på den anden side har han så store resultater bag sig, at det ville tage et gennemsnitsmenneske mange gange 87 år at udføre.

(Uddrag fra *Improvement Era*).

Joseph Smith EN PROFET

**Tale af
apostel LeGrand Richards
ved generalkonferencen i
april 1958**

Jeg glæder mig, mine brødre og søstre, ved det privilegium at kunne overvære denne konference sammen med Dem og med mine brødre her på forhojningen. Jeg elsker dem, jeg elsker de hellige.

Medens jeg lyttede til rapporten om Kirkens vækst, tænkte jeg på, hvor Deres hjerter må fryde sig! Når jeg tænker på vore besog til Deres stave og missioner, og hvad De og Deres familier bidrager til Kirkens vækst, er det i sandhed det, vi arbejder for af hele vort hjerte og al vor sjæl, og det er det, vi beder for! Herren velsigner de helliges anstrengelser over hele verden. Må han vedblive at gore det.

Jeg tænkte på, at jeg i de få minutter, jeg har her i dag, kunne lide at fremsætte nogle få kommentarer til et sporgsmål, som blev stillet mig i et brev, jeg modtog for nogle få uger siden fra et ikke-medlem, som jeg modte under et af mine besøg i Kirken. Spørgsmålet var dette: »Vær så venlig at fortælle mig, hvorfor De tror, at Joseph Smith var en Guds profet«. Jeg har prædiket om dette emne i halvtreds år, og jo mere jeg gor det, jo mere fryder mit hjerte sig. Jeg fremsætter disse kommentarer:

Jeg tror, Bibelen er Guds ord. Jeg tror, som det allerede er blevet fremsat her i dag, at Gud havde en plan, da han skabte denne jord, da han anbragte mennesket på den, lige så afgjort som en arkitekt tegner en plan over en bygning, for den bliver bygget.

Jeg tror på Esajas's ord, da han sagde, at Herren forkyndte enden fra begyndelsen. Jeg tror, det er vor pligt at forstå denne plan, at studere den, så vi kan kende og forstå Herrens hensigter med skabelsen af denne ver-

den, og hvad der endnu skal ske for Kristi, vor Herres, komme, når han skal regere som kongernes Konge og herrernes Herre, således som han og profeterne har forkyndt.

Jeg tror på Apostlen Peters ord, da han sagde, at:

»Nu står det profetiske ord så meget fastere for os; det gør I vel i at agte på som på et lys, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter.

Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen profeti i skriften lader sig tyde egenmægtigt.

Thi aldrig er nogen profet fremgået af et menneskes vilje, men drevne af Helligånden udtalte mennesker, hvad de fik fra Gud«. (II. Peter 1:19-21).

Jeg tror, at profetiens ord er et mere sikkert ord end noget andet, vi har i denne verden.

Jeg holder af Frelserens ord om det samme emne, da han vandrede ved siden af sine disciple på vej til Emmaus, da han sagde:

»Åh, hvor er I uforstandige og tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt«. (Lukas 24:25).

Og så viste han dem, begyndende med Moses og profeterne, hvorledes de i alle ting vidnede om ham.

»Da åbnede han deres sind, så de forstod skrifterne«. (Lukas 24:45).

Akkurat som profeterne i gamle dage forkyndte Kristi komme i Tidernes Midte og gav de tegn, som skulle ledsage hans komme, endog lodtrækningen om hans kappe, da han blev korsfæstet, således har profeterne set frem til de sidste dage, da han ville komme i himmelens skyer, og således har de forudsagt de begivenheder, der ville gå forud for hans komme. Da han var her på jorden, så han altid fremad til sit endelige komme, da han ville komme i sin magt for at regere blandt menneskenes børn som kongernes Konge og herrernes Herre, og vi bør kende nogle af de begivenheder, som skal hænde for at berede vejen for hans komme.

Jeg holder af Profeten Amos's ord, hvor han siger:

»Nej! Den Herre Herren gør intet uden at have åbenbaret sin hemmelighed for sine tjenere, profeterne«. (Amos 3:7).

Aldrig har der været en uddeling af Guds sandheder på jorden uden en profet i spidsen for den undtagen det korte tidsrum, da Jesus arbejdede blandt menneskene og stod i spidsen, og han kaldte de Tolv, og som Paulus fortæller os:

»Og han gav os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere

for at gøre de hellige fuldt beredt til deres tjenestegerning, at opbygge Kristi legeme,

indtil vi alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Søn,

så vi ikke skal være umyndige, der kastes og drives hid og did af alle mulige lærdomme.........« (Efes. 4:11-14).

De behøver kun at se på verden i dag for at vide, hvorledes vi bliver mere adskilt år efter år i ste-

det for at blive mere forenede, fordi apostle og profeter, som Gud satte i sin Kirke for at bringe enighed i troen, blev bortskaffet.

Jeg vil gerne henvise til nogle få profetier om de ting, som skal ske, for han kommer. Jeg citerer først det tredie kapitel i Malakias, det andet vers:

»Se, jeg sender min engel, og han skal bane vej for mit åsyn; og til sit tempel kommer i et nu den Herre, I søger, og pagtens engel, som I længes efter; se, han kommer, siger hærskarers Herre«. (Mal. 3:2).

Når han sender sit sendebud, hvem kunne det da være andre end en Guds profet, da Gud ikke vil gøre noget, uden at han åbenbarer sin hemmelighed til sine tjenere, profeterne? Og hvis han sender sit sendebud for at berede vejen for hans komme, for at han kan komme til sit tempel, kunne vi vente, at alle profeternes forjættelser vedrørende forberedelsen til hans komme vil blive opfyldt under dette sendebuds vejledning. Og disse forjættelser kunne ikke gå i opfyldelse, med mindre der var en profet, til hvem Gud kunne åbenbare sin hensigt og vilje og give visdom udover menneskets visdom, for at alt det, som profeterne havde forudsagt, kunne udføres.

Lad os kort henvise til den forjættelse, der blev givet af Daniel ved hans udtydning af Nebukadnezars drøm. Han havde allerede glemt sin drøm, og han sendte bud efter de vise mænd og sandsigerne og astrologerne, og ingen af dem kunne fortælle ham hans drøm. Så sendte han bud efter profeten i Israel, og Daniel spurgte Herren til råds. Og han sagde, at der var en Gud i himlen, som gjorde Nebukadnezars drøm og udtydningen deraf kendt. Så fortalte Daniel ham om denne verdens rigers opståen og fald indtil de sidste dage, da himlens Gud ville oprette et rige, som aldrig ville gå til grunde eller blive givet til et andet folk, men det ville gå fremad, indtil det ville blive som et stort bjerg og opfylde hele jorden, og det ville bestå for evigt, indtil en som Menneskesønnen ville komme i himlens skyer, til den Gamle af Dage.

»Og magt og ære og herredom gaves ham, og alle folk, stammer og tungemål skal tjene ham; hans magt er en evig magt, aldrig går den til grunde, hans rige kan ikke forgå«. (Daniel 7:14).

Hvorfor læser vi disse ting i skriften, hvis det ikke er meningen, at de skal gå i opfyldelse? Hvorledes kan verden anerkende skriften og så tro, at alle disse ting kan ske uden en levende Guds profet, til hvem Gud kan åbenbare sin hensigt og vilje?

Jeg bærer vidne for Dem, at Joseph Smith var det sendebud, der blev sendt, at han var redskabet i Guds hænder, der oprettede dette rige.

Der er ikke tid til at gå i enkeltheder, men enhver med et redeligt sind, som vil analysere denne Kirkes organisation og det, den udfører, og præstedømmets store orden (thi enhver mand og enhver mands søn kan bære Guds præstedømme og blive hans medhjælpere ved opbygningen af

hans rige), kan ikke håbe at finde noget andet, der kan sammenlignes med det i hele verden. Der findes simpelthen ikke en sådan organisation.

I gamle dage plejede de at sammenligne denne Kirke med den tyske hær. De ved, hvad der skete med den, men Kirken fortsætter stadig. En af præsidenterne i De Forenede Stater udtalte for ikke så længe siden, at den største organisation i verden til at udvikle mænd og kvinder var Mormonkirken. Og en af vore store digtere sagde fornylig, at han anså den for den mest dynamiske kirke i Amerika. Vi ved, at der ikke findes nogen anden organisation som den i denne verden, og enhver fornuftig person, som vil undersøge den, vil komme til samme slutning; og det er et af de håndgribelige beviser på, at Joseph Smith var en Guds profet, at han var redskabet i vor himmelske Faders hænder ved oprettelsen af hans rige på jorden.

Hvis vi blot ville tage os tid til at undersøge nogle af Kirkens resultater - tag for eksempel vort velfærdsprogram. Af dem, der kommer her og ser, hvad vi udretter, var der en mand, der fornylig skrev: »Hvorfor er vi ikke allesammen mormoner?« En anden skrev: »Jeg tror, jeg er kommet i en forkert bås«. Verden begynder at se, at vi har et program, som ikke findes noget andet sted i denne verden i dag.

Så kommer vi til vort ungdomsprogram, og de, som færdes iblandt os, bærer vidnesbyrd om, at der ikke findes noget lignende i verden. Vi ved, det er sandt.

Så kommer vi til denne Kirkes store missionærprogram, og der findes ikke dets lige i hele denne verden. Jeg siger Dem, de ofre, som mænd og kvinder og deres børn yder for at hjælpe med til at bringe dette evangeliebudskab til hvert land og hvert klima, må være noget højst vidunderligt og akceptabelt for vor himmelske Fader, fordi han har vist sin interesse for at evangeliet skal bringes ud til jordens nationer.

Så giver jeg mine venner denne store organisation som et af de håndgribelige beviser på, at Joseph Smith var en Guds Profet.

Jeg vil gerne kort henvise til forjættelsen i 4. kapitel i Malakias:

»Se, jeg sender eder Profeten Elias, for Herrens store og frygtelige dag kommer.

Han skal vende fædrenes hjerte til sønnerne og sønnernes til fædrene, at jeg ikke skal komme og slå landet med band«. (Mal. 4: 5-6).

Tror verden på denne forjættelse? Og hvis Elias skulle komme, hvem ville han så komme til andre end en Guds profet, da Gud ikke gør noget; uden at han åbenbarer sin hemmelighed for sine tjenere profeterne?

Vi bærer vidne om, at Elias er kommet. De hørte noget om vort microfilm-program her i dag. Siden Elias kom, er der gået en bølge over denne verden af interesse for genealogi og for at føre slægtsregister, som verden aldrig havde drømt om i årene for. Vi har refereret til Herrens forjæt-

telse gennem Malakias (samme, 3:1), at han ville sende sin budbringer for at berede vejen for ham, så han kunne komme pludseligt til sit tempel. Hvorledes kan han komme til sit tempel, med mindre der bygges et tempel på jorden for at berede hans komme, og hvem andre end en Guds profet kunne bygge et sådant tempel?

Lad os nu sammenligne dette med Elias' værk, han, som bragte nøglerne til det store tempelprogram, og så Esajas' ord, han hvem Herren tillod at se ned gennem tidernes strøm gennem tre tusind år, og som så de sidste dage med Herrens hus's bjerg oprettet på toppen af bjergene og højt over højene, og at alle nationer ville drage til det og sige:

»... Kom, lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal lære os sine veje, så vi kan gå på hans stier...« (Es. 2:3).

De, som er her, og Deres forældre før Dem, er blevet samlet fra nationerne for at komme til Herrens hus på toppen af bjergene. Dette kunne ikke være sket uden en profet, til hvem Gud kunne åbenbare sin hensigt og sin vilje og give instruktioner med hensyn til, hvad templerne er til, og dette er altsammen en del af Elias's værk. Dette tempel, som står på denne plads, er endnu et håndgribeligt bevis på, at Joseph Smith var en Guds profet.

Lad mig give Dem Mormons Bog. Intet menneske kan tro på Bibelen og tro profeternes ord uden at vide, at der findes en tilsvarende samling skrifter, som Gud den evige Fader befalede skulle skrives og forkyndte, at han ville bringe dem frem og forene den med Juda stav, som er Bibelen, og gøre dem til eet i sine hænder, og eet for hans øje.

Hvorledes kunne han gøre det uden en Guds profet, der kunne bringe denne vidunderlige beretning frem og forene den med Juda beretning? Vi har denne beretning foran os. Den har nu været i verden i hundrede og tredive år, og folk i hundredtusindvis har båret vidne om, at den forjættelse, der indeholdes i denne bog, er blevet virkeliggjort for deres vedkommende, idet Gud har åbenbaret for dem sandheden om denne bogs ord.

I Washington var der fornylig en ung moder til to børn, nylig omvendt til Kirken, som i et missionærmøde blev bedt om at sige nogle få ord, og så rejste hun sig og sagde:

»Missionærerne lovede mig, hvis jeg ville læse Mormons Bog og bede til Gud, den evige Fader, at han ville åbenbare sandheden om den til mig ved den Helligånds kraft. Jeg gjorde det. Jeg gik ned på mine knæ, og så læste jeg bogen, og hele min sjæl blev oplyst, og jeg vidste, at denne bog var guddommelig«.

Dette er endnu et håndgribeligt bevis på, at Joseph Smith var en Guds profet, og et bevis, som verden endnu ikke har været i stand til at forklare, undtagen sådan som Profeten Joseph forkyndte.

Til slut dette: Vi har fået at vide, at antallet af omvendte, som er blevet døbt, sidste år nåede næsten 32.000. Hvis nogen, som ønsker at kende sandheden, ville

gå ud til disse missioner og interviewe de mænd og kvinder, som har forladt deres forældres lærdomme og sluttet sig til denne Kirke, ville han finde, at de ville bevidne, at deres medlemsskab i denne Kirke bogstavelig talt har forandret deres liv.

En af de omvendte sagde det omtrent således: »Når jeg tænker på, hvem jeg var, da evangeliet fandt mig, og hvad jeg er i dag, kan jeg ikke tro, at jeg er det samme menneske. Jeg tænker ikke de samme tanker. Jeg har ikke de samme vaner. Jeg har ikke den samme ærgerrighed og de samme ønsker i livet«. Medlemsskab i denne Kirke vil gøre onde mennesker gode og gode mennesker bedre.

Det er dette, Herren mente, da han sagde, at vi skulle fødes påny. Derfor siger jeg til Dem, at det er ikke det folk ved om denne Kirke, der holder dem ude, det er det, de ikke ved om den, fordi den er Guds evige sandhed, og det er endnu et af de håndgribelige beviser på, at Joseph Smith var en Guds profet. Jeg bærer oprigtigt vidnesbyrd for Dem, at jeg ved det med hver fiber i mit legeme, og jeg beder Gud velsigne Dem alle i vor Herres, Jesu Kristi, navn. Amen.

LeGrand Richards,
af De Tolv Apostles Råd.

En bog, en mand og et budskab

Af *Richard L. Evans.*

Det er over et halvt århundrede siden, Præsident David O. McKay blev medlem af De Tolv Apostles Råd i en alder af to og tredive år.

To og halvtreds år er længe i ethvert liv - særligt i et liv så fuldt optaget af officielle pligter og så rigt opfyldt af personligt liv, af nåde - og storhed. I det lange officielle liv (og før) har der været en bestandighed af overbevisning, en bestandighed af høje motiver, som har bevæget ham, og en bestandighed af håbefuldt, opmuntrende syn på livet. Og altid har hans usædvanlige dygtighed som en sandhedens lærer været iøjnefaldende.

På hans 80 års fødselsdag havde *Improvement Era* den ære at få det privilegium at udgive en bog - *Gospel Ideals* (Evangeliets idealer) - udvalgt fra hans skrifter og taler gennem næsten et halvt århundrede.

I denne bog er der en udstrakt mængde af grundige, tilfredsstillende råd, af indsigt og forståelse, af ufravigelige principper parret med ærlig forsken, med håb og forjættelser, med kærlighed og vejledning i at leve.

I den findes også tydeligt bevis på en organiseret nærmen sig principper og problemer, med de vigtige punkter skarpt fremsat og defineret, så læseren, efterhånden som han følger siderne, føler,

at forfatteren af dem har følt ansvaret for hver udtalelse og har overvejet sine ord omhyggeligt.

Alt dette er sandt, hvad enten talen blev holdt i 1906, 1926, 1946 - eller siden 1951, da det tungeste ansvar i Kirkens Præsidentskab blev lagt på ham.

Dette værk blev foreslået og planlagt af Dr. John A. Widtsoe af De Tolvs Råd. Han interesserede sig alvorligt for det lige til sin død, og fuldendelsen af det var en hjertesag for ham. Dr. G. Homer Durhams dygtige udvælgelse og organisering, og den senere udvælgelse, udgivelse og planlægning, udført af personalet ved *Improvement Era*, har altsammen bidraget til fremstillingen og udgivelsen af en betydningsfuld og inspirerende bog.

Men det virkelige indhold blev skaffet af Præsidenten selv, i ord, som han har skrevet og talt gennem mere end fem årtier. For stavspræsidenten, biskoppen, medlemmerne af præstedømmet, for funktionæren og læreren, findes der råd fra en mangeårig kirke-administrator og livslang lærer. For unge mennesker, der står over for livets påtrængende problemer og afgørelser, er der kloge og beroligende ord fra en forstående ven. For forældre er der vejledning fra en, som har set længe og godt på forældres problemer. For alle er der føde for sjælen, for hjertet, for ånden.

Man kan ikke læse disse sider uden at føle, at Præsident McKay har haft en lang og guddommelig forberedelse til det høje kald, han holder. Bestandigheden af hans råd, og overbevisningen om hans vidnesbyrd om sandheden vil give vejledning og trøst, opmuntring og overbevisning på denne, hans egen dag, og langt ind i fremtiden.

Sammen med alle i Kirken, med hans familie, og med utallige skarer af hans venner uden for hans egen tro, forenes vi i ønsket om helbred og lykke og fortsat ædel tjeneste for ham. Må hans liv blive velsignet og hans dage blive sødmefyldte, i dag - og altid.

(Fra *Improvement Era*).

Evangeliets idealer

af Præsident David O. McKay

(Uddrag af bogen »*Gospel Ideals*« af Præsident David O. McKay).

Har nogen fornærmet dig i Kirken? Du kan beholde din vrede, hvis du ønsker det, lade være at sige noget til ham, og lade vreden fordærve din sjæl. Hvis du gør det, vil du blive den, der tager skade, ikke ham, som du tror har skadet dig. Du vil føle dig bedre tilpas og blive langt lykkeligere ved at følge den guddommelige befaling: Hvis du har noget imod din broder, så gå hen og forlig dig med ham. (Se Matt. 5:23-24).

* * *

Altfor mange mennesker påstår, at verden skylder dem et levebrød, og sidder orkeslose, ventende på at verden skal kaste sin luksus i deres passive hænder. Altfor sent vil de lære, at jorden kun belonner de ihærdige stræbere i rigt mål.

* * *

Der er ingen frelse uden arbejde.

* * *

Lærere, begynd forberedelsen af jeres lektie med bon. Undervis i jeres lektier med et fromt hjerte. . . . Bed så, at Gud vil berige jeres budskab i bornenes sjæl gennem den Helligånds indflydelse.

* * *

Det er Ånden, som lærer ånden. Hvad du er, er det, der har indflydelse på bornene — ikke hvad du siger. Herrens Ånd er det, der vil nå disse lærere og belære bornene.

* * *

Du kan ikke vække en ædelhed i bornenes hjerter, som du ikke selv har.

* * *

Dåbens ordinancer er en Guds lov, og hvis man adlyder den, i oprigtighed, i renhed, i enkelthed, bringer den uundgåeligt Trosterens, den guddommelige Vejleders, forjættede velsignelser, som de, der »forandrer ordinancen og overtræder loven«, aldrig kan kende. Selv om menneskene spotter den, latterliggor den og tvivler på dens effektivitet, bliver dåben altid ved med, selv i sin enkelhed, at være, ikke blot et af de smukkeste symboler, der findes, men også en af de mest virksomme love, der arbejder på menneskehedens frelse.

* * *

For medlemmerne af Jesu Kristi Kirke er tiende derfor lige så meget en Guds lov som dåben. Ingen er tvunget til at adlyde den ene mere end den anden; og ingen modtager velsignelse af nogen af dem uden at adlyde dem. De, som fornægter tiendeloven, sætter sig selv i klasse med »Farisæere og toldere«, som i Johannes Doberens dage, »afslog Guds råd til dem.«

* * *

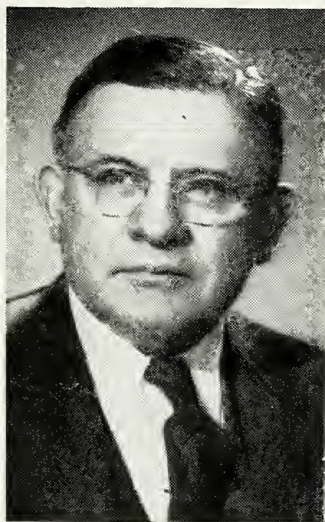
Tro ikke, at der ikke ligger en åndelig betydning i det lille princip faste. Tro ikke, forældre, at I gør jeres barn noget godt, når I, af medlidenhed, siger: »Å, giv ham hans morgenmad . . . den lille dreng er alt for lille til at gå uden mad,« o.s.v. I ved ikke, hvad I gor ved en sådan lærdom. Jeg vil gerne sige til jer, at bornene i vor Kirke kan lære dette princip om selvfornægtelse således, at de vil sætte deres forældre et værdigt eksempel ved overholdelsen af det.

* * *

Der er ikke een bestemt stor ting, vi kan gøre for at opnå evigt liv, og det forekommer mig, at den store lektie, som verden i dag skal lære, er at anvende evangeliets strålende principper i livets små handlinger og pligter.

* * *

Apostelbesøg i København

København grens kirkesal var fyldt til trængsel torsdag aften d. 7. august, da apostel *Henry D. Moyle,* der under en privat rejse passerede byen, holdt en inspirerende og opløftende tale for en forsamling på 297 søskende og venner.

Mødet blev ledet af broder Felix Hasbo, rådgiver i grenen, og indledtes med sangen »Guds Ånd som en ild«. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dressø, åbnede med bøn, hvorefter koret sang »O, kom, du Zions Konge, kom«. Indledende taler blev givet af søster Moyle og af broder og søster Ellsworth, som er fra Kirkens største velfærdsgård i Florida. Efter disse taler sang koret »En tanke i mit sind«, og ældste James Poulsen sang »O, min Fader«.

»I aften vil jeg gerne tale om missionærerne«, begyndte apostel Moyle. »Kirken er kendt gennem sine missionærer, og folk ved, hvem mormonmissionærerne er. Taxachaufforer kender dem; der var engang en mand på besøg i en af Europas storbyer, han kendte ikke adressen på mormonkirken, så han spurgte en taxachauffor, om han vidste, hvor der boede nogle unge amerikanere. »O, De mener disse mormoner, ja, dem kender jeg godt«, svarede han og korte manden til kirken.

Mormonerne er ikke alene kendt, de er også respekteret. Vi kunne ikke have sendt missionærer ud i verden i over 100 år, hvis de ikke arbejdede for en god sag«, udtalte apostel Moyle, »folk kan se det sande ved missionæren, for hvis det var dårligt, ville missionærerne ikke være så respekterede, som de er nu«.

Apostel Moyle fortsatte med en anden historie for at bevise dette: »Der var engang en politidirektør i en europæisk by, som fik besøg af ældsterne, men han ville ikke høre på deres budskab og sagde, at hvis det stod til ham,

ville han smide dem ud af landet. Da han blev spurgt, hvorfor han ville gøre det, kunne han ikke give nogen grund. Missionærerne havde været i landet i 100 år, og han ønskede at smide dem ud, men han kunne ikke finde nogen grund til at gøre det«.

Apostel Moyle brugte mange andre interessante historier for at bevise de ting, han sagde. Han fortalte om det gode, missionærerne har gjort, og om den måde de klarede sig på i de fremmede lande. »De er besynderlige«. Der er omkring 7000 missionærer i marken i dag, og der er ikke eet land, som ikke bliver bedre på grund af dem. Der var andre unge amerikanske mænd i Finland, da Olympiaden blev afholdt der. Nogle af disse amerikanere havde arbejdet i den amerikanske ambassade i Finland i 7-8 år, men da Olympiaden begyndte, kunne regeringen ikke bruge disse mænd som tolke og førere, fordi de ikke havde lært sproget og ikke kendte folket. De bad missionærerne om at være tolke og førere, fordi missionærerne kunne sproget og kendte skikkene, og de udførte et fremragende arbejde.

Missionærernes myndighed var det næste punkt i apostel Moyles tale. Der er kun 12 apostle i Kirken, og det er umuligt for disse 12 at prædike alle steder og lære alle sprogene. Derfor kalder de missionærerne og giver dem den samme myndighed til at prædike, som de 12 har, og sender dem ud for at lære sproget og prædike. Vi tror ofte, at de gamle apostle var de eneste, som prædikede, men de valgte også andre og gav dem myndighed til at prædike evangeliet. De lagde deres hænder på missionærernes hoved og gav dem den samme myndighed, som vi giver missionærerne i dag. Så hvis en af disse ældster banker på Deres dør, kommer han med den samme magt og myndighed til at prædike evangeliet, som de gamle apostle besad.

Apostel Moyle forklarede, at han engang blev spurgt: »Hvad får missionærerne til at gå ud? Hvorledes tvinger De disse unge mænd til at forlade deres hjem på egen bekostning? Jeg kan ikke forstå det«. Dette spørgsmål blev besvaret af apostel Moyle ved, at han fortalte om sin egen erfaring. »Hvorfor gik jeg på mission til Tyskland for 50 år siden? Den følelse kommer indefra. Jeg gik, fordi jeg ønskede at gå, og jeg havde ønsket at gå, lige fra jeg var barn, og jeg havde næret den følelse, indtil den blev en tvangstanke indefra, og jeg vidste, at jeg måtte drage ud. Herren velsignede mig højligen, fordi jeg drog ud på min mission...... Han velsignede mig, medens jeg var på mission, og han er vedblevet at velsigne mig hele mit liv på grund af den mission. Evangeliet er enkelt. Livet er enkelt. Vi ved, hvornår vi er lykkelige, hvornår vi er tilfredse, og hvornår vi er glade. Det er det samme med en mission. Der findes ingen erfaring i livet som den at tjene Herren«.

Missionærernes og evangeliets indvirkning på den, der undersøger evangeliet, var det næste punkt, som apostel Moyle fremførte. Der er ingen ældste, som kan

give den første lektie, og undersøgeren ikke kan vide om den er sand, hvis han virkelig onsker at kende sandheden. Hvorledes ved folk, at det er sandt? Fordi, når missionæren taler, bærer den Helligånd vidne om budskabet, og gennem ånden af dette vidnesbyrd ved undersogeren, at budskabet er sandt. Lyt til missionærerne. De prædiker evangeliet i dets renhed. Jesu Kristi gengivne evangelium, det eneste evangelium, som kan bringe os tilbage til Guds nærhed. Hvorfor bliver da ikke alle folk omvendt? Hvorfor bliver da ikke alle døbt? Det er, fordi de ikke har troen og viljen til at betale prisen - til at holde budene, fordi de må love at overholde lovene. Det var det samme, da Kristus prædikede, ikke alle troede, ikke alle blev dobt. Jeg er sikker på, at hvis Jesus Kristus ville komme som i gamle dage, ville der kun være få, der ville høre ham, kun de, som onsker at kende sandheden og som elsker Gud. Ikke alle onsker at lære om Gud. Men hvis man har dette ønske, åbner Herren en vej. Han har sagt, at hvis vi banker på, vil doren blive åbnet. Situationen er som forholdet mellem en dreng og hans fader. Faderen ønsker det bedste for drengen og giver ham derfor visse love, som han skal adlyde, men drengen folger ikke altid faderens love og sætter sine egne love i stedet for faderens. Det er det samme med os og vor himmelske Fader.

»Hvad er formålet med missionæren?« spurgte apostel Moyle. Folk glemmer ikke missionærerne. Der er nogen, som husker hver enkelt missionær, fordi missionæren har bragt noget værdifuldt, noget godt. Formålet er ikke at dobe enhver, men det er at prædike for alle, som er villige til at høre, og når missionæren er kommet og har prædiket, har han gjort sin pligt. Ansvaret er ikke længere hans, men ansvaret er undersøgerens. Kristus fortalte apostlene, at de skulle gå ud i verden og døbe dem, som troede...... råbe omvendelse til alle mennesker...... det var netop det enkle ...... det er vort hverv, og verden har ingen undskyldning. Evangeliet er enkelt, men fundamentalt. Man kan ikke lege med det, og derfor bliver mange bange for det, fordi de ved, det er sandheden, og sandheden bringer dem ansvar......, når Guds Ånd vidner for dem, har de et ansvar.

»Så længe de trofaste er i disse lande, vil disse lande være velsignet«, fortsatte apostel Moyle. Hvis ondskaben nogensinde blev så slem, at der ikke ville blive nogle ærlige mennesker tilbage, ville Herren kalde de trofaste, de som er døbt, ud fra disse lande. Men han har ikke kaldt dem ud. Han har bedt Dem bygge templer, og så længe De bygger templer, vil Herren være her for at velsigne Dem. I medlemmer er i sandhed jordens salt og har et stort ansvar. Kirken er den storste magt til det gode på jorden. Apostlen fortalte dernæst historien om Tolstoy og den amerikanske religion som den storste magt, verden nogensinde har kendt.

»Alle de velsignelser, som er kommet til mig, er kommet på

grund af missionærarbejdet«, fastslog apostel Moyle. »Det var en missionær, som fandt min bedstefader i England og omvendte ham. Min bedstefader rejste senere til Amerika og arbejdede som stenhugger. Han huggede sten i 40 år ved bygningen af Salt Lake Templet. En dag kom biskoppen til ham og bad ham døbe en dreng på 8 år. Min bedstefader døbte denne dreng, det var George Albert Smith, der senere blev Præsident for Kirken og kaldte sønnesonnen af den mand, som døbte ham, til apostel...... det var altsammen på grund af missionærarbejde.

Det privilegium at give andre præstedømmet har jeg også fået. Jeg har den ære at beskikke missionærer og give dem en velsignelse fra Gud, en velsignelse, som genspejler Guds vilje. En mand fra England, som studerede til præst, kom til mig, medens jeg var ved at beskikke nogle missionærer, og jeg bad ham blive, medens dette fandt sted. Da jeg var færdig, sagde han, at han aldrig havde følt en sådan ånd som den ånd, der var tilstede i dette lokale. Det gjorde et dybt indtryk på ham, fordi ingen af velsignelserne var enslydende. Det var fordi hver enkelt velsignelse kom fra Herren. Den kom ved åbenbaring«.

Apostlen forklarede videre virkningen af vore dages åbenbaring ved at hævde, at denne åbenbaring ikke hørte op med Joseph Smith, den begyndte med ham, og vi har åbenbaring idag. Da Los Angeles Templet var ved at blive bygget, sagde tempelpræsidenten til Præsident David O. McKay, at han ønskede, at arbejdet skulle gøres i overensstemmelse med Præsident McKays ønske. Præsident McKay svarede, at det ville blive overensstemmende med Herrens ønsker. Herren fortæller mig, hvad der skal gøres i dette tempel, fastslog Præsident McKay.

Apostel Moyle bekræftede, at han havde været tilstede, da Præsident McKay modtog Herrens vilje med hensyn til at lede Kirken. Jeg ved, at Herrens vilje bliver åbenbaret til denne Kirke, lige så sikkert som at Herrens vilje blev åbenbaret til Moses, så han kunne lede Israels børn. Det er denne åbenbaring og dette vidnesbyrd, som vi modtager, som giver mig ønsket om at prædike Guds ord. Det sender missionærer ud over hele verden og har spredt denne tro overalt. Medlemmerne af denne tro elsker arbejdet i denne Kirke, de elsker at komme sammen og at arbejde sammen. Det er på den måde, vi går fremad og lærer. Vi kan gøre fejltagelser, men evangeliet lærer os, hvordan vi skal angre og blive fri for vore synder. Vi er ikke interesseret i de fejltagelser, De har gjort i fortiden, men ønsker, at De skal forbedre Dem i fremtiden.

Efter at apostel Moyle havde sluttet sin tale, sang koret »Hør, o, I himle, og lyt, o jord«, og grenspræsident Bjarne Gram sluttede med bøn. Søster Inger Fischer var tolk for alle talerne.

Det var i sandhed en inspirerende aften for alle de tilstedeværende.

B. M. og *R. W.*

Kirkens patriarker

PICTURE
NOT
AVAILABLE

1 JOSEPH SMITH, SEN.
Ord Pat 18 Dec. 1833
By Joseph Smith, Oliver Cowdery, Sidney Rigdon, and Frederick G. Williams
Ord. H P June, 1833
By No 18 Lyman Wight

2 HYRUM SMITH
Ord Pat 24 Jan. 1841
By Joseph Smith
The Prophet
Ord. H P June, 1831
By Joseph Smith — Prophet

3 JOHN SMITH
Ord Pat. 10 Jan 1844
By Joseph Smith
The Prophet
Ord H P June, 1831
Sidney Rigdon — Counselor

4 JOHN SMITH
Ord. Pat. 18 Feb 1855
By Brigham Young
Apostle No. 3
Ord H. P 18 Feb., 1855
By No 3 Brigham Young

5 HYRUM G. SMITH
Ord. Pat. 9 May 1912
By Joseph F Smith
Apostle No. 26
Ord. H P 9 May, 1912
By No 26 Joseph F Smith

6 JOSEPH F. SMITH
Ord. Pat. 8 Oct. 1942
By Heber J. Grant
Apostle No. 33
Ord. H. P 8 Oct., 1942
By No. 33 Heber J. Grant

7 ELDRED GEE SMITH
Ord. Pat. 10 Apr 1947
By George Albert Smith
Apostle No. 43
Ord. H. P 25 May, 1938
By No. 57 J Reuben Clark, Jr.

De Halvfjerds' Første Råd

PICTURE
NOT
AVAILABLE

1 HAZEN ALDRICH
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

2 JOSEPH YOUNG
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

3 LEVI W. HANCOCK
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

4 ZEBEDEE COLTRIN
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

PICTURE
NOT
AVAILABLE

5 LEONARD RICH
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

PICTURE
NOT
AVAILABLE

6 LYMAN SHERMAN
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

PICTURE
NOT
AVAILABLE

7 SYLVESTER SMITH
Ord. Sev. 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

PICTURE
NOT
AVAILABLE

8 JOHN GOULD
Ord. Sev 8 Apr. 1837
By Sidney Rigdon and Hyrum Smith

PICTURE
NOT
AVAILABLE

9 JAMES FOSTER
Ord. Sev 8 Apr 1837
By Sidney Rigdon and Hyrum Smith

PICTURE
NOT
AVAILABLE

10 DANIEL S. MILES
Ord. Sev. 8 Apr. 1837
By '1' Hazen Aldrich

PICTURE
NOT
AVAILABLE

11 JOSIAH BUTTERFIELD
Ord. Sev. 8 Apr. 1837
By Sidney Rigdon and Hyrum Smith

PICTURE
NOT
AVAILABLE

12 SALMON GEE
Ord. Sev. 6 Apr. 1837
By Sidney Rigdon and Hyrum Smith

PICTURE
NOT
AVAILABLE

13 JOHN GAYLORD
Ord. Sev. 20 Dec. 1836
By '1' Hazen Aldrich

PICTURE
NOT
AVAILABLE

14 HENRY HARRIMAN
Ord. Sev. Mar. 1835
By Joseph Smith and Sidney Rigdon

15 ZERA PULSIPHER
Ord. Sev. 6 Mar. 1838
By '2' Joseph Young and '9' James Foster

16 ALBERT P. ROCKWOOD
Ord. Sev 5 Jan. 1839
By '2' Joseph Young, '14' Henry Harriman, and '15' Zera Pulsipher

17 BENJAMIN L. CLAPP
Ord. Sev. 20 Oct. 1844
By '2' Joseph Young and '3' Levi W Hancock

18 JEDEDIAH MORGAN GRANT
Ord. Sev 28 Feb. 1835
By Joseph Smith & Counselors
See Apostle Chart

19 HORACE S. ELDREDGE
Ord. Sev. 13 Oct. 1844
By '2' Joseph Young

20 JACOB GATES
Ord. Sev 1838
By '2' Joseph Young and Sidney Rigdon

21 JOHN VAN COTT
Ord. Sev 25 Feb 1843
By '2' Joseph Young

22 WILLIAM W. TAYLOR
Ord. Sev 11 Oct. 1875
By Orson Pratt
Apostle No. 10

23 ABRAHAM H. CANNON
Ord Sev. 9 Oct. 1882
By George Q. Cannon
Apostle No. 25

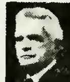
24 SEYMOUR B. YOUNG
Ord Sev 18 Feb. 1857
By Edmund Ellsworth
Who was Ord. 8 Mar 1843
By '2' Joseph Young

25 CHRISTIAN D. FJELDSTED
Ord. Sev 17 Nov 1844
By '2' Joseph Young

26 JOHN MORGAN
Ord Sev 8 Oct. 1875
By '2' Joseph Young

27 BRIGHAM H. ROBERTS
Ord Sev 8 Mar 1877
By Nathan T. Porter
Who was Ord. 8 Oct. 1844
By '2' Joseph Young

28 GEORGE REYNOLDS
Ord. Sev. 18 Mar 1866
By Israel Barlow
Who was Ord. 1835
By Sidney Rigdon

29 J. GOLDEN KIMBALL
Ord. Sev. 21 July 1886
By William M. Allred
Who was Ord Sev 20 May 1845
By '3' Levi W Hancock

30 RULON S. WELLS
Ord. Sev 22 Oct. 1875
By Brigham Young
Apostle No. '3'

31 EDWARD STEVENSON
Ord. Sev. 1 May 1845
By '2' Joseph Young

32 JOSEPH WM. McMURRIN
Ord. Sev. 21 Apr. 1884
By Royal Barney
Who was Ord. in 1835
By Joseph Smith & Sidney Rigdon

33 CHARLES H. HART
Ord. Sev 10 Aug. 1890
By John Henry Smith
Apostle No. 31

34 LEVI EDGAR YOUNG
Ord. Sev. 18 June 1897
By '24' Seymour B Young

35 REY L. PRATT
Ord Sev. 23 Sept. 1911
By '30' Rulon S. Wells

36 ANTOINE R. IVINS
Ord Sev 28 Dec. 1913
By Fred E. Barker
Who was Ord 13 July 1884
By Samuel Glasgow, Who was
Ord. Sev. Apr. 1845
By '17' Benjamin Clapp

37 SAMUEL OTIS BENNION
Ord Sev 14 May 1904
By Samuel Gerrard
Who was Ord Sev 20 July 1894
By '27' Brigham H Roberts

38 JOHN HARRIS TAYLOR
Ord. Sev 24 Jan. 1896
By Heber J Grant
Apostle No. 33

39 RUFUS K. HARDY
Ord. Sev 2 July 1897
By John Henry Smith
Apostle No. 31

40 RICHARD L. EVANS
Ord Sev 5 Aug 1938
By '30' Rulon S. Wells

41 OSCAR AMMON KIRKHAM
Ord. Sev. 26 Feb. 1908
By '32' Joseph Wm. McMurrin

42 S. DILWORTH YOUNG
Ord. Sev. 9 Jan. 1920
By '24' Seymour B. Young

43 MILTON REED HUNTER
Ord. Sev 31 Aug. 1928
By '30' Rulon S Wells

44 BRUCE REDD McCONKIE
Ord. Sev. 28 Feb 1937
By '39' Rufus K Hardy

45 MARION DUFF HANKS
Ord Sev 5 May 1944
By '36' Antoine R Ivins

Kristus og hans apostle

JESUS KRISTUS,

PETER

JAMES

JOHN

ANDREW

PHILIP

BARTHOLOMEW

PRESIDENCY

The Twelve Apostles were blessed and ordinations confirmed under the hands of the First Presidency.
History of the Church, Vol. 2, pp. 187-188
Times and Seasons, Vol. 6, p. 868

"And no man taketh this honour unto himself, but he that is called of God, as was Aaron."
(Hebrews 5:4)

FREDERICK G. WILLIAMS
Ord. H. P. 18 Mar. 1833
By Joseph Smith
and Oliver Cowdery

SIDNEY RIGDON
Ord. H. P June 1831
By '18' Lyman Wight
Who was ord. H. P
June 1831 by Joseph Smith

JOSEPH SMITH
The Prophet

THE FIRST PRESIDENCY

The Three Witnesses to the Bo
by divine revelation to choos
Apostles. They were set apart
hands of the First Pesidency 14

REFEREN

(D. & C. 18:37; History of Ch
Times and Seasons, Vol. 6, p. 8
of the Church Century I, Vol.
footnotes 13 and 14, pp. 374-37

COM LE
LEONIDAS DEVC
1950

PICTURE NOT AVAILABLE

1 THOMAS B. MARSH
Ordained 26 Apr. 1835
By The Three Witnesses

PICTURE NOT AVAILABLE

2 DAVID W. PATTEN
Ordained 15 Feb. 1835
By the Three Witnesses

3 BRIGHAM YOUNG
Ordained 14 Feb. 1835
By The Three Witnesses

4 HEBER C. KIMBALL
Ordained 14 Feb. 1835
By The Three Witnesses
Martin Harris, mouth

5 ORSON HYDE
Ordained 15 Feb. 1835
By The Three Witnesses

6 WILLIAM E. M'LELLIN
Ordained 15 Feb. 1835
By The Three Witnesses

7
O
B

13 JOHN E. PAGE
Ordained 19 Dec 1838
By '3' Brigham Young and
'4' Heber C Kimball

14 JOHN TAYLOR
Ordained 19 Dec 1838
By '3' Brigham Young and
'4' Heber C Kimball

15 WILFORD WOODRUFF
Ordained 26 Apr. 1839
By '3' Brigham Young

16 GEORGE A. SMITH
Ordained 26 Apr. 1839
By '4' Heber C. Kimball

17 WILLARD RICHARDS
Ordained 14 Apr. 1840
By '3' Brigham Young

18 LYMAN WIGHT
Ordained 8 Apr 1841
By Joseph Smith

19
O
B

25 GEORGE Q. CANNON
Ordained 26 Aug. 1860
By '3' Brigham Young

26 JOSEPH F SMITH
Ordained 1 July 1866
By '3' Brigham Young

27 BRIGHAM YOUNG, JR.
Ordained 4 Feb. 1864
By '3' Brigham Young

28 ALBERT CARRINGTON
Ordained 3 July 1870
By '3' Brigham Young

29 MOSES THATCHER
Ordained 9 Apr. 1879
By '14' John Taylor

30 FRANCIS M. LYMAN
Ordained 27 Oct. 1880
By '14' John Taylor

31
O
B

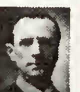

37 ABRAHAM H. CANNON
Ordained 7 Oct. 1889
By '26' Joseph F Smith

38 MATTHIAS F. COWLEY
Ordained 7 Oct. 1897
By '25' George Q. Cannnn

39 ABRAHAM O. WOODRUFF
Ordained 7 Oct. 1897
By '15' Wilford Woodruff

40 RUDGER CLAWSON
Ordained 10 Oct. 1898
By '22' Lorenzo Snow

41 REED SMOOT
Ordained 8 Apr 1900
By '22' Lorenzo Snow

42 HYRUM MACK SMITH
Ordained 24 Oct. 1901
By '26' Joseph F Smith

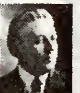
43
O
B

49 JOSEPH FIELDING SMITH
Ordained 7 Apr. 1910
By '26' Joseph F Smith

50 JAMES E. TALMAGE
Ordained 8 Dec. 1911
By '26' Joseph F Smith

51 STEPHEN L RICHARDS
Ordained 17 Jan. 1917
By '26' Joseph F Smith

52 RICHARD R. LYMAN
Ordained 7 Apr. 1918
By '26' Joseph F Smith

53 MELVIN J. BALLARD
Ordained 7 Jan. 1919
By '33' Heber J Grant

54 JOHN A. WIDTSOE
Ordained 17 Mar. 1921
By '33' Heber J. Grant

5
O
B

61 HAROLD B. LEE
Ordained 10 Apr. 1941
By '33' Heber J Grant

62 SPENCER W. KIMBALL
Ordained 7 Oct. 1943
By '33' Heber J Grant

63 EZRA TAFT BENSON
Ordained 7 Oct. 1943
By '33' Heber J Grant

64 MARK E. PETERSEN
Ordained 20 Apr. 1944
By '33' Heber J. Grant

65 MATTHEW COWLEY
Ordained 11 Oct. 1945
By '43' George Albert Smith

66 HENRY D. MOYLE
Ordained 10 Apr 1947
By '43' George Albert Smith

67
O
R

sendt af Gud

Guddommelig myndighed overdraget

MATTHEW

THDMAS

THADDEUS

JAMES

SIMDN

JUDAS

Ordained by Peter, James, and John (Doc. & Cov. Sec. 27 and 20:2-3)

e Book of Mormon were called
noose and ordain the Twelve
part for this purpose under the
y 14 February 1835.

RENCES

Church, Vol. 2, pp. 187-188,
p. 868; Roberts Comp. History
Vol. I, Chap. XXX, especially
4-375.)

C

LED BY
EVON MECHAM
1950

OLIVER COWDERY

DAVID WHITMER

MARTIN HARRIS

THE THREE WITNESSES TD THE BOOK OF MORMDN

METHOD OF ORDAINING

A man must be called of God, by prophecy, and BY THE LAYING ON OF HANDS, by those who are in authority to preach the Gospel and administer in the ordinances thereof.

(5th Article of Foith)

7 PARLEY P. PRATT
Ordained 21 Feb. 1835
By Joseph Smith, Dliver Cowdery, and David Whitmer

8 LUKE S. JOHNSON
Ordained 15 Feb. 1835
By The Three Witnesses

9 WILLIAM B. SMITH
Ordained 15 Feb. 1835
By The Three Witnesses

10 ORSON PRATT
Ordained 26 Apr. 1835
By The Three Witnesses

11 JOHN F. BOYNTON
Ordained 15 Feb. 1835
By The Three Witnesses

PICTURE NOT AVAILABLE

12 LYMAN E. JOHNSON
Ordained 14 Feb. 1835
By The Three Witnesses

19 AMASA M. LYMAN
Ordained 20 Aug. 1842
By '3' Brigham Young

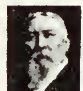

20 EZRA T. BENSON
Ordained 16 July 1846
By '3' Brigham Young

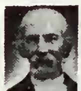

21 CHARLES C. RICH
Ordained 12 Feb. 1849
By '3' Brigham Young

22 LORENZO SNDW
Ordained 12 Feb. 1849
By '4' Heber C. Kimball

23 ERASTUS SNOW
Ordained 12 Feb. 1849
By '3' Brigham Young

24 FRANKLIN D. RICHARDS
Ordained 12 Feb. 1849
By '4' Heber C. Kimball

31 JOHN HENRY SMITH
Ordained 27 Oct. 1880
By '15' Wilford Woodruff

32 GEORGE TEASDALE
Ordained 16 Oct. 1882
By '14' John Taylor

33 HEBER J. GRANT
Ordained 16 Oct. 1882
By '25' George Q Cannon

34 JOHN W. TAYLOR
Ordained 9 Apr. 1884
By '14' John Taylor

35 MARRINER W. MERRILL
Ordained 7 Oct. 1889
By '15' Wilford Woodruff

36 ANTHON H. LUND
Ordained 7 Oct. 1889
By '25' George Q. Cannon

43 GEORGE ALBERT SMITH
Ordained 8 Oct. 1903
By '26' Joseph F Smith

44 CHARLES W. PENROSE
Ordained 7 July 1904
By '26' Joseph F Smith

45 GEORGE F RICHARDS
Ordained 9 Apr. 1906
By '26' Joseph F Smith

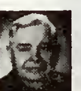

46 DRSON F WHITNEY
Ordained 9 Apr 1906
By '26' Joseph F Smith

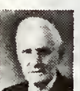

47 DAVID D. McKAY
Drdained 9 Apr. 1906
By '26' Joseph F Smith

48 ANTHDNY W. IVINS
Ordained 6 Oct. 1907
By '26' Joseph F Smith

55 JOSEPH F MERRILL
Ordained 6 Oct. 1931
By '33' Heber J. Grant

56 CHARLES A. CALLIS
Ordained 12 Oct. 1933
By '33' Heber J. Grant

57 JOSHUA REUBEN CLARK, JR.
Ordained 11 Oct. 1934
By '33' Heber J Grant

58 ALONZO A. HINCKLEY
Ordained 11 Oct. 1934
By '33' Heber J. Grant

59 ALBERT E. BOWEN
Ordained 8 Apr. 1937
By '33' Heber J. Grant

60 SYLVESTER Q. CANNON
Ordained 14 Apr 1938
By '33' Heber J Grant

67 DELBERT L. STAPLEY
Ordained 5 Oct 1950
By '43' George Albert Smith

68 MARION G. ROMNEY
Ordained 11 Oct. 1951
By '47' David O. McKay

69 LeGRAND RICHARDS
Ordained 10 Apr 1952
By '47' David O McKay

70 ADAM S. BENNION
Ordained 9 Apr. 1953
By '47' David D. McKay

71 RICHARD L. EVANS
Ordained 8 Oct. 1953
By '47' David O. McKay

72 GEORGE Q. MORRIS
Ordained 8 Apr. 1954
By '47' David O. McKay

Assistenter til De Tolv Apostle

1 MARION G. ROMNEY
Ord H P 20 Apr 1935
By Joseph Fielding Smith
Apostle No 49

2 THOMAS E. McKAY
Ord H P 26 July 1908
By George F Richards
Apostle No 45

3 CLIFFORD E. YOUNG
Ord. H P 1 July 1928
By Heber J Grant
Apostle No 33

4 ALMA SONNE
Ord H. P 2 Feb. 1913
By Anthony W Ivins
Apostle No. 48

5 NICHOLAS G. SMITH
Ord H P 1 Aug. 1921
By Rudger Clawson
Apostle No. 40

6 GEORGE Q. MORRIS
Ord. H. P 8 Mas 1908
By Rudger Clawson
Apostle No 40

7 STAYNER RICHARDS
Ord H P 24 Feb. 1914
By George F. Richards
Apostle No. 45

8 ELRAY L. CHRISTIANSEN
Ord. H. P 22 Oct. 1933
By George F Richards
Apostle No. 45

9 JOHN LONGDEN
Ord. H P 27 Sept 1925
By Rudger Clawson
Apostle No. 40

10 HUGH B. BROWN
Ord. H P 23 May 1908
By Thomas Duce who was
Ord. H P 11 July 1884
By Samuel Roskelley, who
was Ord H P 30 Nov 1862
By 20 Ezra Taft Benson

11 STERLING W. SILL
Ord H P 10 May 1931
By Henry H Bloud, who
was Ord H P 25 Mar 1906
By 42' Hyrum Mack Smith

De Præsiderende Biskopper

1 EDWARD PARTRIDGE
Ord H P 6 June 1831
By Lyman Wight
Apostle No 18

2 NEWEL K. WHITNEY
Ord Bp 4 Dec 1831
See Doc & Cov Sec 82

3 EDWARD HUNTER
Ord H P & Bp 23 Nov 1844
By Brigham Young
Apostle No. 3

4 WILLIAM B. PRESTON
Ord H P & Bp. 14 Nov 1859
By Orson Hyde
Apostle No 10

5 CHARLES W. NIBLEY
Ord. H P 9 June 1901
By Joseph F Smith
Apostle No. 28

6 SYLVESTER Q. CANNON
Ord H P 24 Mas 1904
By Rudger Clawson
Apostle No. 40

7 LeGRAND RICHARDS
Ord. H P & Bp. 29 June 1919
By Charles W Penrose
Apostle No. 44

8 JOSEPH L. WIRTHLIN
Ord. H. P 24 Feb. 1926
By Charles W Nibley
Presiding Bishop No. 5

Første Rådgivere til Præsiderende Biskopper

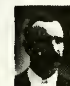
1 ISAAC MORLEY
Ord H P June 1831
By Lyman Wight
Apostle No 18

2 LEONARD W HARDY
Ord H P & Bp 7 Apr 1856
By John Taylor
Apostle No. 14

3 ROBERT T. BURTON
Ord H P & Bp 2 Sept 1875
By Edward Hunter
Pres Bishop No. 3

4 ORRIN P. MILLER
Ord H P & Bp 6 Aug 1886
By Angus M Cannon
Who was ord H P 9 May 1873
By George B Wallace
Who was ord. H P July 1844
By Apostle No. 3
Brigham Young

5 DAVID A. SMITH
Ord H P 11 Dec. 1907
By Anthon H Lund
Apostle No 36

6 MARVIN O. ASHTON
Ord H P & Bp 22 June 1917
By Heber J Grant
Apostle No 33

7 JOSEPH L. WIRTHLIN
Ord H P 24 Feb 1926
By Charles W Nibley
Pres Bishop No. 5

8 THORPE B. ISAACSON
Ord. H P 1 Oct 1941
By Charles A Callis
Apostle No. 56

Anden Rådgivere til Præsiderende Biskopper

PICTURE
NOT
AVAILABLE

1 JOHN CORRILL
Ord H P 6 June 1831
By Edward Partridge
Pres Bishop No 1

2 TITUS BILLINGS
Ord H P 1 Aug 1817
By Edward Partridge
Pres Bishop No 1

1 JESSE C. LITTLE
Ord H P 17 Apr 1845
By Parley P Pratt
Apostle No "

4 ROBERT T. BURTON
Ord H P & Bp 2 Sept 1875
By Edward Hunter
Pres Bishop No 3

5 JOHN Q CANNON
Ord H P Oct 1884
By John Taylor
Apostle No 14

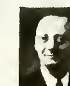
6 JOHN R. WINDER
Ord. H P 4 Mas. 1872
By Edward Hunter
Pres Bishop No. 3

7 ORRIN P. MILLER
Ord H P & Bp 8 Aug 1886
By Angus M Cannon
Who was Ord. H P 9 May 1873
By George B Wallace
Who was ord H P July 1844
By Apostle No 3
Brigham Young

8 DAVID A. SMITH
Ord H P 11 Dec 1907
By Anthon H Lund
Apostle No 36

9 JOHN WELLS
Ord H P 12 Feb 1911
By Richard W Young
Who was Ord H P 1 Apr 1904
By Francis M Lyman
Apostle No 30

10 JOSEPH L. WIRTHLIN
Ord H P 24 Feb 1926
By Charles W Nibley
Pres Bishop No 5

11 THORPE B. ISAACSON
Ord H P 1 Oct. 1941
By Charles A Callis
Apostle No. 56

12 CARL W. BUEHNER
Ord H P 2 Dec 1935
By Richasd R Lyman
Apostle No 52

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Er dåben til syndernes forladelse en ordinance i evangeliet, der har været bindende i verden kun fra Frelserens tid, eller krævedes den også i tidligere uddelinger?

Spørgsmål:

I vor studiegruppe diskuterede vi Jesu ord til Nikodemus: »Ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født af vand og ånd«, (Joh. 3:5), og det spørgsmål rejste sig, om dette var en forordning, givet af Frelseren, og kun bindende i verden fra hans tid, eller om denne skik og befaling havde eksisteret fra tidernes begyndelse. Nogle af os mente, at det var en ny lære, der var bindende i verden fra Frelserens tid, og at der i fordums tider og indtil hans komme var andre frelsens principper, som ikke omfattede dåb og håndspålæggelse for den Helligånds gave. Det blev påstået, at dåb ikke er omtalt i Det gamle Testamente, og nogle mente ganske sikkert, at hvis det var en skik i fordums tider, ville Det gamle Testamente indeholde nogen omtale af det. Vil De ikke være så venlig at oplyse os om dette spørgsmål?

Svar:

Deres synspunkt deles af nogle religiøse sekter, men det er imod Bibelens lærdomme.

Dåb til syndernes forladelse er en ordinance indenfor evangeliet, som er blevet krævet af alle, som søger Guds rige, siden Adams overtrædelse. Vi kan også godt tro, at det er en ordinance, der har været almindelig på enhver jord, der er skabt gennem tiderne, hvor dødelighed har hersket. Ja, ethvert princip og enhver ordinance indenfor evangeliet er altid blevet krævet til dødelige menneskers frelse.

Der er flere grunde, hvorfor dåben ikke omtales i Det gamle Testamente. For det første er dåb et græsk ord, der betyder at dyppe eller nedsænke. Det gamle Testamente var skrevet på hebraisk, derfor vil ordet *dåb* ikke findes i de originale skrifter. Der er nogle skriftsteder i Det gamle Testamente, som kan fortolkes som hentydende til dåb, som f. eks. tvætning og renselse. Fonten i Salomons Tempel blev øjensynligt brugt til dette formål.

For det andet havde skribenter i mange år travlt med at lave afskrifter af skrifterne, og de lavede nogle forandringer, ved uagtsomhed eller på anden måde. Der findes ingen originale eksemplarer af nogen af bøgerne i Bibelen, som mennesker kender i

dag; at udeladelser kan være sket er meget muligt.

For det tredie kan andre fejltagelser være opstået i senere oversættelser, efter at skrifterne faldt i hænderne på kristne lærde, som ikke anerkendte dåb ved neddykning. Særlig var dette tilfældet, således som det blev åbenbaret til Nephi ved Herrens engel. Om dette skrev Nephi:

»Og Herrens engel sagde til mig: Du har set, at bogen kom ud af en jødes mund, og da den kom ud af en jødes mund, indeholdt den Herrens evangelium i al tydelighed, og de tolv apostle bærer vidnesbyrd om Herren, og de bærer vidnesbyrd i overensstemmelse med sandheden, der er i Guds Lam.

Derfor udgår disse ting uforfalskede fra jøderne til nationerne i overensstemmelse med sandheden, som er i Gud.

Og efter at de udgår ved Lammets tolv apostles hænder fra jøderne til ikke-jøderne, ser du grundvolden til en stor og vederstyggelig kirke, der er vederstyggeligere end alle andre kirker; thi se, de har borttaget mange dele af Lammets evangelium, der er tydelige og meget dyrebare, og de har også borttaget mange af Herrens pagter.

Og alt dette har de gjort for at forvanske Herrens rette veje, så at de kunne forblinde menneskenes øjne og forhærde deres hjerter«. (1. Nephi 13:24-27, se også vers 28 og 29).

Dåben et grundlæggende princip.

Mormons Bog lærer os, at dåben til syndernes forladelse var et grundlæggende princip i evangeliet blandt nephiterne fra Lehis tid og gennem hele deres historie. Jakob, Lehis søn, sagde til dem i en vidunderlig tale om Jesu Kristi mission:

»Og han befaler, at alle mennesker må omvende sig og blive døbt i hans navn og have fuldkommen tro på den Israels Hellige, ellers kan de ikke blive frelst i hans rige.

Og dersom de ikke vil omvende sig og tro på hans navn og blive døbt i hans navn og blive trofaste til enden, skal de blive fordømt; thi Gud Herren, den Israels Hellige, har talt det«. (2. Nephi 9:23-24).

Gennem hele Mormons Bog er der henvisninger til dåben som en ordinance for syndernes forladelse. Hvad deres ord for dåb var, er ikke åbenbaret, men i oversættelsen brugte Profeten Joseph Smith det almindelige udtryk i vor tid.

Formålet med dåben forklaret.

I Den Kostelige Perle forklares formålet med dåben, som Adam lærte det, som følger: »Derfor lær eders børn, at alle mennesker, overalt, må omvende sig, ellers kan de ingenlunde arve Guds rige, thi intet urent kan bo der eller være i Guds nærværelse; thi i Adams sprog er hans navn Hellighedens Mand, og hans Enbårnes navn er Menneskenes Søn, ja Jesus Kristus, en retfærdig Dommer, som skal komme i tidernes midte.

Derfor giver jeg eder den befaling, at I skulle frit lære eders børn disse ting og sige:

Formedelst overtrædelse kom faldet, hvilket fald bringer død; og eftersom I blev født til verden ved vand og blod og ånden, som jeg har skabt, og blev af støvet en levende sjæl, således må I også fødes igen til Guds rige af vand og ånd og renses ved blod, ja, blodet af min Enbårne, for at I kan blive helliggjort fra al synd og nyde det evige livs ord i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden, ja udødelighedens herlighed;

thi ved vandet holder I budet, ved Ånden er I retfærdiggjort, og ved blodet er I helliggjort«. (Moses 6:57-60, sammenlign Johs. 5: 4-8).

Derfor blev Adam døbt, og Guds Ånd dalede ned på ham, og således »blev han født af Ånden og blev levendegjort i sit indre«. (Moses 6:65).

Da Johannes Døberen kom fra ørkenen og råbte omvendelse og døbte alle, som kom til ham, syntes hans handling ikke at vække nogen nysgerrighed, som om han indførte en ny og mærkelig lære. De omvendte jøder tog den som en væsentlig ordinance, som var velkendt blandt dem, og det var den også. Efter mange jødiske skribenters udsagn var dåben en ordinance i det gamle Israel. Her er nogle få citater, der hentyder til denne kendsgerning:

»Kristen dåb er af usikker oprindelse...... Muligvis er dåben af jødiske proselytter det forbillede, der blev fulgt af kristne missionærer«. *(Encyclopedia of Religion*, udgivet af Virgilius Ferm, side 53).

»Johannes stod frem i de gamle profeters ånd for at prædike sin omvendelsens dåb symboliseret ved rensning med vand«. (Se Jer. 4:14; Ezek. 36:25; Zak. 13:1).

»Ifølge rabbiner-lærdomme, som herskede under templets eksistens, var dåben, næst efter omskæring og offer, en absolut nødvendig betingelse, der skulle opfyldes af en proselyt til jødedommen«. *(Den jødiske Encyclopedi*, Funk & Wagnalls, 2:499).

»Den eneste opfattelse af dåben, som er forskellig fra den jødiske, vises ved Johannes's forkyndelse, at den, som ville komme efter ham, ville ikke døbe med vand, men med den Helligånd«. (Samme; se også Mark. 1:8; Johs. 1:33).

I en artikel, offentliggjort i *Times and Seasons*, den 1. september 1842, skrev Profeten Joseph Smith følgende om dåben:

»I tidligere tidsaldre, for Frelseren kom i kødet, blev »de hellige« døbt i Jesu Kristi navn, han som skulle komme, fordi der aldrig har været noget andet navn, hvorved mennesker kunne blive frelst; og efter at han kom i kødet og blev korsfæstet, blev *de hellige* døbt i Jesu Kristi navn, han som blev korsfæstet, oprejst fra de døde og opsteg til himlen, så de kunne blive begravet i dåben ligesom han, og blive oprejst i herlighed ligesom han, at ligesom der kun var *een* Herre, *een* tro, *een* dåb og *een* Gud og Fader til os alle, ligeledes var der kun *een* dør til lyksalighedens boliger. Amen«. *(Times and Seasons*, 3:905).

Joseph Fielding Smith.

Tempelindvielse

Templet i England.

Det nye tempel, der er blevet bygget i nærheden af London, vil blive indviet søndag den 7. september af Præsident David O. McKay, og indvielseshøjtideligheden vil blive gentaget de følgende dage, og vil bl. a. blive overværet af missionærerne fra Danmark og de andre skandinaviske lande.

Det er det andet tempel, der indvies i løbet af få måneder, idet templet i New Zealand blev indviet den 20. april 1958.

Vi skal i næste nummer bringe et referat fra begivenheden.

Luftfoto af Tower og Tower Bridge i London.

Tempelrejsen 1958

Templet ved nat.

Lige siden templet i Schweiz blev bygget, har danske brodre og søstre set hen til en rejse til Herrens tempel; det er det, hvorom tankerne drejer sig, når sommerferien planlægges, det er det, der tales om en vinter lang.

Schweiz har fået en særlig klang for os mormoner. Igen i år var der en lille flok fra Danmark, der gæstede Zollikofen; vi startede fra København - de fleste af os i alt fald - lørdag morgen den 19. juli. Vejret var dejligt, og en egen stemning prægede dem, der skulle derned for første gang, for flere af dem den forste lange udenlandsrejse. Mange ubesvarede spørgsmål stod lige foran deres løsning - og hvordan ville svarene komme til at lyde?

Sejlturen over Østersøen foregik i det dejligste sommervejr, og ned gennem Tyskland gik det med ekspresfart, og rejsen til Bern forlob planmæssigt.

Afsted til Zollikofen hastede vi ikke blot med tog, nej, andre søskende var i deres egen befordring på vej mod det samme mål - vi skulle alle samles sondag formiddag.

Lige fra Bern spejdede vi efter templet. Vi vidste, at man kunne se det fra toget, og ingen ville gå glip af det syn - det første glimt af rejsens mål.

Det var også kun et glimt - kameraet med 1/500 sekund.

Vejret var stadig strålende, da vi holdt vort indtog i tempelbyen sondag formiddag. Broder Hasbo, der allerede var ankommet, hjalp os med vor bagage, og vi kunne snart stå og røre ved vort dejlige tempel.

Det er en ejendommelig fornemmelse at stå der foran døren første gang; ens tanker kredser derom, men hvad der gemmer sig bag døren, det har man ingen anelse om - ingen - og dog ved man, at snart skal du selv erfare, hvad dette hus betyder for dig selv - snart skal du opleve det altsammen.

Vi overværede søndagsskolen, men det var desværre på tysk, så ikke mange andre end broder Erik Andersen fra Odense fik glæde deraf, og det var så fint, at han besvarede flere af lærerens spørgsmål! Om aftenen var vi til nadvermøde, der foregik på engelsk og tysk (missionspræsident Holger P. Petersen talte bl. a. om flere af de tilstedeværende danskeres interessante historie - hvorfor de var her i dag!). Selv om vi ikke forstod alt, nød vi at være tilstede, som altid når de sidste dages hellige samles - det er en vidunderlig Kirke, vi er medlemmer af.

Det er en oplevelse at se templet oplyst - et betagende syn, når det ligger der, hævet over alle de andre huse, og lyser ud i natten, som en udfordring til verden, stolt og tillukket, men også som billedet på hønen, der samler sine kyllinger under sine vinger. Vi blev ikke trætte af at se på denne skønhedsåbenbaring.

Mandag morgen samledes vi kl. 7 foran det »lukkede land«, og med »nøglen«, vore tempelanbefalinger, i hånden blev vi indladte i Herrens hus.

Med templets dag foran os forlader vi en travl verden og træder ind et stille fredfyldt sted, hvor tiden ligesom er lukket ude.

Jeg ville ønske, at mange, mange flere må få lov til at opleve dette: at træde indenfor første gang, at gennemleve det hele første gang, lige fra formødet til ens begavelser, se ens hustru i beseglingsværelset, se hendes øjne som to stjerner, når man bliver viet for tid og evighed, og føle samhørigheden med de børn, der besegles til os.

Vi oplever noget, som forvandler os, vi er ikke de samme, der forlader Herrens hus, som da vi drog derind om morgenen, det noget vil præge dig resten af dit liv, du vil bedre forstå din Kirke: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, du vil virke til gavn for alle, du vil virkelig føle glæde, fordi du aldrig har været Herren så nær.

Det, at man nu er viet for tid og evighed, har givet vort ægteskab et helt andet perspektiv, vi er ikke bare gift, men vi er viet til hinanden ved fuldmagt og myndighed af en af Kirkens ældster.

Vi var ialt igennem 10 gange i den uge, vi var der, den ene gang for os selv (for de nye) og 9 gange for vor slægt eller andre.

Børnene gjorde dåb for de døde, og tempelpræsidenten gav udtryk for sin glæde over den måde, børnene opførte sig på og sagde, at vi forældre kunne være glade for vore børns eksemplariske væremåde.

Når man rejser i udlandet, kan maden ofte være lidt af en prøvelse, men den mad, vi fik i templet, var over al forventning - der var rigeligt, den var god - og den

Børnepasning i templet.

var billig. Det var i det hele taget dejligt at være i templet og mærke den ånd, der hersker der, lige fra den rare og gode søster, der passede vore mindste, til tempelpræsidenten, alle var de indstillet på at hjælpe og vejlede os, altid parate med et smil og et nik, jo, der var noget at hente med hjem.

Når man sidder og gennemgår en sådan rejse i tankerne, er der en masse indtryk, der presser sig på, men dette skal jo ikke være en dagbog, så lad mig nævne et par enkelte ting.

Om tirsdagen var der G.U.F., eller G.F.V., som de siger på tysk, med forskellig underholdning. Vi havde ikke forberedt os på noget, men alligevel blev vi kaldt frem med de talenter, som vi nu har fået, og vi fik en morsom aften ud af det. Broder Kaj Hatting må ialtfald have fået flere »blå mærker« ved at deltage i et nummer med en schweizer - og vi andre morede os!

Regnvejr blev vi heller ikke skånet for, men da vi havde solskin de dage, vi skulle bruge det, betød regnen ikke så meget for os!

Om lordagen var de fleste på en bustur rundt i landet, og det blev en dejlig og betagende oplevelse at føje til de andre - jo, der er dejligt i Schweiz.

Nogen af os fordrev imidlertid tiden i Bern, og da man ikke har »babylift« i Bern, vakte vi stor opsigt - navnlig med to fædre lige efter hinanden; vi standsede næsten trafikken, hvor vi kom frem, og i et stormagasin gik handelen næsten i stå for at se vore spædbørn.

Da præsident Trauffer vinkede farvel til os på banegården i Bern (hvilket var en behagelig overraskelse), havde vi haft en ferie lidt ud over det sædvanlige, og vi sagde også kun »på gensyn« til det hvide tempel i Zollikofen.

Rejsen hjem forløb uden uheld, kun nåede en lille del af selskabet

Udsigt over Bern.

i et efterfolgende tog ikke den berammede færge og var derfor sent hjemme, og ganske vist ventede vi over en time i Basel ved midnatstide, og broder Sv. E. Koster måtte på sygehuset, da han var blevet stukket af en giftig myg, men det er kun lidet i sammenligning med de gode ting, vi bragte med os hjem.

Forbered allerede nu tempelrejsen 1959 - du arbejder for din familie - din slægt - for dig selv og for Herren.

Gor dig fortjent, og de afsavn, vi må lide for at spare til rejsen, opvejes rigeligt af de velsignelser, vi modtager. Vi i vor lille familie er taknemmelige, fordi vi fik lov til at gøre denne rejse, Herren hjalp os, og vi bærer vidnesbyrd om, at det var Hans tempel, vi besogte; kom og vær hans gæster næste gang, der kaldes til tempelrejse!

Grethe og Jørgen Ljungstrøm.

Udførte ordinancer

Ved tempelbesøget i dagene 21. til 26. juli 1958 blev der udført følgende ordinancer af de danske soskende:

Dåb for de døde	375
Begavelser	456
Beseglinger	205
Ialt	1036 ordinancer

DISTRIKTS-*konference nr. 3*

afholdes til følgende tider:

Odense distrikt	23. og 24. august.
Aalborg distrikt	30. og 31. august.
Esbjerg distrikt	13. og 14. september.
Aarhus distrikt	20. og 21. september.
København distrikt	4. og 5. oktober.

Bemærk: På grund af ældste ElRay L. Christiansens besøg er konferencen i København blevet forandret til *4. og 5. oktober.*

Emnet for konferencerne er: »Guds herlighed er intelligens«.

Ved konferencerne vil der blive afholdt følgende møder:

Lørdag aften: Koncert og bazar eller fest.

Søndag morgen: Præstedomsmøde for alle brødre, der holder præstedømmet.

Søndag morgen: Kvindelig hjælpeforenings møde. Alle søstre i distriktet anmodes indtrængende om at komme til dette møde.

Søndag formiddag: Søndagsskole.

Søndag eftermiddag: Funktionærmøde.

Søndag aften: Afsluttende møde med taler af medlemmer af missionspræsidentskabet.

Tidspunkterne for de forskellige møders afholdelse vil blive fastsat af distriktspræsidenterne i hvert enkelt distrikt.

Distriktskonferencerne er åndelige fester, hvor alle medlemmer og venner fra hele distriktet samles til opbyggende møder og hyggeligt samvær med hinanden.

Vi mødes alle til konferencerne!

Missionspræsidentskabet.

KREDSLÆRERNES *budskab*

Sparsommelighed.

En af de ønskværdigste af de menneskelige dyder er sparsommelighed. Denne beundringsværdige og nyttige egenskab bringer lykke og held gennem selvkontrol og beherskelse, hvad der giver overordentlig tilfredsstillelse.

Dens modsætning bringer bekymring, sorg, lidelse, ydmygelser og undertiden endda alvorligere følger.

Sparsommelighed er ikke gerrighed. Det er den kloge anvendelse af penge. At bruge sine penge på en klog måde er ofte den mest ønskværdige form for sparsommelighed. Virkelig sparsom-

melighed - af penge, tid eller materiale - betyder undgåelse af spild, mangel på ødselhed, den rette omsorg for værdier og et rigtigt syn på fremtiden.

Følgende uddrag fra »A Guide to Quorum Activity« giver nyttige råd, som enhver sidste dages hellig familie bør lytte til:

Ethvert medlem af præstedømmet bør stræbe efter økonomisk uafhængighed. Dette kommer sædvanligvis af opsparing fra indtægten af hans erhverv. Hvorvidt det lykkes, afhænger stort set af hans egne anstrengelser. Det er hans pligt at gøre alt, hvad han kan, for at sikre sig selv og sin familie de ting, der er nødvendige til et lykkeligt liv og nogen beskyttelse mod alderdommens svagheder.

En mand bør spare en del op af sin indkomst. De nødvendige udgifter reguleres således, at der bliver noget tilovers til opsparing. Ethvert medlem af præstedømmet, enten han er gammel eller ung, ønsker at forøge sine kundskaber, at gå på mission, at foretage investeringer, der kan skaffe en indtægt til hjælp den dag, da hans evne til at tjene penge er formindsket, eller at gøre andre ting, der kan forøge glæden ved livet. Omkostningerne ved alle sådanne foretagender må komme ud af hans opsparinger. Opsparing bør gå hånd i hånd med fortjeneste. Det følger deraf, at man ikke bør pådrage sig gæld, undtagen det er meget nødvendigt. Det er i virkeligheden tvivlsomt, om en mand er klog, hvis han pådrager sig gæld for at kunne købe noget, der ikke er strengt nødvendigt.

For at få det bedste ud af en indtægt, er det nødvendigt at lægge et budget. Ethvert quorummedlem skulle kende sin sandsynlige indtægt og sine udgifter og kunne lægge et budget derefter. Derefter bør han og hans familie af al magt søge at leve indenfor rammerne af dette budget.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Flid.

Brigham Young har sagt: »Min erfaring har lært mig, og det er blevet mit princip, at det aldrig er til nogen nytte at blive ved med at give mænd og kvinder penge, føde, klæder o.s.v., dersom de er raske og selv kan tjene til livets fornødenheder, så længe der er noget at gøre i verden. Det er mit princip, og jeg prøver at handle derefter. At forsøge det modsatte vil ruinere en hvilken som helst hjælpeforening i verden og gøre de hjulpne dovne«.

Kun omgivet af vild natur og henvist til at klare sig selv måtte kvinderne være flittige og udfinde måder, hvorpå de kunne dække deres fornødenheder. De spandt, vævede, lavede deres eget tøj, koste, kar, sæbe og husholdningsartikler i det hele taget. De tilberedte ikke alene føden,

men hjalp også til med at frembringe produkterne dertil. Ja, de hjalp endogså med til at bygge deres egne huse, såvel som at høste o.s.v. Samtidig satte de mange born i verden. Forfatterinden af denne artikel, Amy Brown Lymans egen moder lavede selv sin brudekjole, rensede og vaskede ulden, kartede den i ruller og spandt rullerne til garn, farvede garnet i to farver og vævede så garnet til klæde. Hun klippede det til og syede sig selv en i sandhed meget smuk kjole. Ligesom mange andre kvinder vævede hun ikke alene klæde til kjoler, men også til herretoj. De lavede gulvtæpper, sengetæpper og torklæder. Gammelt slidt vognlærred, som var lavet på fabrikker i Nauvoo, blev renset og lavet til skjorter og andre klædningsstykker. Hatte blev lavet af strå bleget med svovl, som de hentede i bjergene. De bredte strået ud, syede det sammen, formede hattene på blokke og pressede dem. Hattene blev derefter pyntet med hjemmelavet besætning og anden pynt. Det var den industri, der blomstrede blandt pionererne, og de antog bikuben som et symbol på deres hjemmeindustri. De var fuldstændig ukendte med alle de ting, som for os i dag er en nødvendighed. Flid har været en del af denne Kirkes karakter og har hjulpet til at opfylde den profeti, som Joseph Smith gav, at de hellige ville blive et mægtigt folk i Klippebjergene.

Genealogisk forening

(Fortsat fra august nummeret).

Kirken tillader og anerkender dog også borgerlige ægteskaber for dette liv alene og udforer den slags vielser i sådanne tilfælde, hvor der ikke kan tilstedes parret adgang til Herrens hus, eller når de selv foretrækker den mindre og timelige ægteskabsorden.

Ægteskab for mennesker, som er dode, udfores kun i templerne og ingen andre steder. Mænd og hustruer, som har levet sammen her på jorden, men nu er døde, kan blive beseglet til hinanden for det næste liv ved præstedømmets myndighed, forudsat naturligvis at de forudgående tempelordinancer er blevet udført for dem. I ægteskabsceremonien for de dode bliver disse, ligesom i de andre ordinancer, repræsenteret af deres levende slægtninge, der handler som deres stedfortrædere. En mand og en kvinde, som har indgået celestialt ægteskab i Herrens hus under præstedommets myndighed, hvad enten de er levende eller dode, siges at være *beseglet til hinanden*, medens de, der er forenede for dette liv alene ved borgerlig eller kirkelig myndighed, kun er *viet*.

Mand og hustru, som således er blevet viet efter den mindre lov, kan senere blive beseglet for tid og evighed, forudsat at de er medlemmer af Kirken og anses for værdige til at indgå i templet i denne hensigt, men ingen sådan

bekræftelse af et allerede indgået ægteskab eller nogen besegling af gifte personer kan eller vil blive udført, undtagen de pågældende kan fremlægge beviser for, at de allerede er ægteviet i overensstemmelse med landets love. Intet ægteskab eller besegling af levende personer udføres i vore templer, før disse personer har erhvervet sig den af loven foreskrevne ægteskabstilladelse. Beseglingsordinancen indbefatter også andre forbindelser end netop ægteskaber; disse vil vi senere komme tilbage til.

Beseglingsordinancens nødvendighed med hensyn til ægteskab belyses gennem Frelserens egne ord. Ved en vis lejlighed kom nogle saddukæere til ham, og vi må huske på, at disse benægtede muligheden af, at de døde kan opstå (se Matt. 22:23-33). De søgte at sætte ham i forlegenhed ved et vanskeligt spørgsmål:

»Mester! Moses har sagt: Når nogen dør barnløs, skal hans broder på grund af svogerskabet tage hans hustru til ægte og skaffe sin broder afkom. Nu var der hos os syv brødre; og den første giftede sig og døde; og da han ikke havde afkom, efterlod han sin hustru til sin broder. På samme måde gik det også den anden og den tredje, ja, dem alle syv; sidst af alle døde hustruen. Hvem af de syv skal nu have hende til hustru i opstandelsen? de har jo alle været gift med hende«.

Læg mærke til fortsættelsen:

»Men Jesus svarede og sagde til dem: I farer vild, fordi I hverken kender skrifterne eller Guds kraft. Thi i opstandelsen tager de ikke til ægte, ej heller bortgifter de, men de er som engle i himmelen«.

Det er tydeligt, at der ikke i opstandelsen kunne blive nogen strid imellem de syv brødre om, hvem af dem kvinden tilhørte - thi efter døden vil der ikke være nogen tagen-til-ægte eller bortgiften. Alle ægteskabsspørgsmål er afgjort for den tid. Denne kvinde ville og kunne kun tilhøre een af de syv brødre i det næste liv, nemlig den, hvortil hun var beseglet for tid og evighed ved det hellige præstedømmes myndighed, og ingen kontrakt eller overenskomst for dette liv alene vil have gyldighed i opstandelsen.

Frelserens svar synes at have været overbevisende; thi »skarerne var slagne med forundring«, og saddukæerne bragt til tavshed, og nogle af de skriftkloge sagde: »Mester! du talte vel«. (Luk. 20:39). Et andet spørgsmål, som rimeligvis er blevet stillet i forbindelse med det ovenstående, besvarer Jesus med følgende ord, der indeholder nogle meget vigtige oplysninger:

»Men hvad de dødes opstandelse angår, har I da ikke læst, hvad der er talt til eder af Gud, når han siger:

Jeg er Abrahams Gud og Jakobs Gud. Han er ikke dødes, men levendes Gud«.

Andre beseglingsordinancer.

Børn, der er født uden for celestialt ægteskab, men dog født af forældre, som er lovmæssigt ægteviet, er de lovmæssige og legitime arvinger til alt, hvad deres forældre besidder af jordisk gods. De er udsprunget fra en

jordisk forbindelse, der i alle måder er lovlig, moralsk og berettiget under menneskelige love. At disse børn ville komme til at tilhøre deres forældre i det næste liv er lige så usikkert, som at forældrene ville komme til at tilhøre hinanden. Forældrene er kun viet midlertidigt eller for dette liv alene, og deres afkom tilhører dem kun, så længe deres egen kontrakt er i kraft. Selv en mand og en hustru, som er lovligt viet efter den borgerlige lov, må besegles til hinanden under det hellige præstedømmes myndighed, dersom deres forening skal have gyldighed i det næste liv. Således må også børn, som er blevet født af forældre, der kun er viet for tiden, besegles til deres forældre, efter at fader og moder er blevet beseglet til hinanden i den celestiale ægteskabspagt.

Kirken lærer, at alle slægtskabsforbindelser, der er indgået her på jorden under præstedømmets magt og myndighed, vil vedvare i evigheden, og den erklærer, at alle andre vil ophøre med døden. Børnene af forældre, som ikke er forenet i det celestiale ægteskab, bliver således beseglet til eller adopteret af deres forældre som medlemmer af en familie, der vil vedblive gennem al evighed, og således bliver mænd og kvinder, som er døde, viet eller beseglet til hinanden ved hjælp af stedfortrædere, og deres børn bliver på samme måde beseglet til dem.

Det vil derfor ses, at dette store arbejde, der udføres af de levende for de døde, og således som det foregår nu i vore dages templer, indbefatter mere end dåb og håndspålæggelse. Arbejdet her på jorden for de døde er først tilendebragt, når de personer, der er deres levende stedfortrædere, er blevet døbt, har fået håndspålæggelse, har modtaget begavelse og er beseglet til hinanden for dem som mand og hustru og som forældre og børn, således at familien ved præstedømmets løsende og bindende magt er organiseret i himlen, ligesom den var her på jorden.

(Fortsættes).

VIGTIGT!

Angående udfyldelsen af genealogiske skemaer

Da vi stadig får mange skemaer tilsendt, som er unøjagtigt eller ufuldstændigt udfyldt, skal vi gentage, at alle skemaer, der skal sendes til Amerika, skal være helt korrekt udfyldt, da de i modsat fald uvægerlig vil blive sendt tilbage fra Amerika til rettelse, og arbejdet vil derved blive sinket i betydelig grad.

De hyppigst forekommende fejl er: 1) at månederne skrives med tal i stedet for med bogstaver, som det kræves. Da amerikanerne bruger at skrive måneden først, således at f. eks. 2.-5.-1918 ikke betyder 2. maj som hos os, men 5. februar, er det absolut nødvendigt for tydelighedens skyld, at *måneden skrives med bogstaver.* Dette gælder *alle* data på skemaerne.

2) Familie-repræsentantens slægtskabsforhold mangler. For at besegling kan udfores, er det nodvendigt, at det rette slægtsskabsforhold er anfort, da familierne ellers ikke kan forenes.

3) Oplysning om, hvorfra oplysningerne på skemaerne haves, mangler. Denne rubrik kræves udfyldt, før arbejdet kan udfores.

4) Stednavne er ikke anført med *sogn, amt og land*, som det kræves.

Vi opfordrer indtrængende alle, som skal udfylde genealogiske skemaer, til noje at læse de udforlige vejledninger for udfyldelse af skemaerne, som fandtes i Stjernen for april, maj og juni 1957. Ekstra eksemplarer af disse numre kan fås ved indsendelse af belobet, 75 ore pr. nummer, til girokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, Kobenhavn F.

Vi gor endvidere opmærksom på, at genealogiske skemaer, som skal sendes til Amerika, skal være ordnet i *alfabetisk rækkefølge* efter navnet på ægtemanden (Husband) på hvert enkelt skema. Findes der to af samme navn, lægges den ældste forst.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Gensidig uddannelsesforening

Valgsproget for 1958-59 er:

»Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus«. (Joh. 17:3).

Da ældste Don B. Colton var medlem af Kongressen, underviste han en sondagsskoleklasse, bestående af universitetsstudenter i Washington, D. C.

En sondag morgen rejste en af studenterne sig op og sagde: »Broder Colton, der siges i Lære og Pagter, at de, som adlyder Visdomsordet, vil finde visdom og store skatte af kundskab, ja selv skjulte skatte. Broder Colton, det er jo ikke sandt. Jeg indrommer, at Kirkens medlemmer i min klasse står overst eller næsten øverst i dygtighed, men de har ingen skjulte skatte af kundskab, ellers ville de vide mere end deres lærere«.

I dette øjeblik ringede klokken. Broder Colton meddelte klassen, at emnet ville blive diskuteret den folgende sondag.

Torsdag middag deltog han i et komitémode ved en frokost. Han kom tidlig og fandt et andet kongresmedlem fra en anden stat ved bordet.

Manden udbrod: »Mr. Colton, jeg er glad over, at De kom så tidlig. Jeg har onsket at fortælle Dem om en oplevelse, jeg havde, medens jeg studerede et projekt i den sydlige del af vor stat. En sondag morgen sad jeg i hallen i hotellet i en lille by, da en herre nærmede sig og præsenterede sig som mormonbiskop. Han inviterede mig til at deltage i kirkens mode sammen med ham, og jeg indvilgede. Det var deres vidnesbyrdmøde.

Jeg fik en af de storste overraskelser i mit liv. Unge mænd og unge kvinder rejste sig og alle erklærede: »Jeg ved, at Gud lever, jeg ved, at Jesus er Kristus«.

Mr. Colton, jeg har en son og en datter; jeg ved ikke, hvad jeg ville give, hvis de kunne fremkomme med en sådan erklæring. I mormoner ved det måske ikke, men I har skatte af kundskab, som verden ikke har«.

Et vidnesbyrd om Gud Faderen og hans Son Jesus Kristus er i sandhed en skat af kundskab, som burde være ethvert medlem af G.U.F.s personlige ejendom. At indpode og opbygge dette vidnesbyrd i ungdommens hjerter er formålet med G.U.F. Lad os altid holde os dette mål for øje.

Hovedbestyrelsen.

Søndagsskolen og Primary

Efterhånden som dagene går, og vi hver aften knæler ved vor seng og takker vor himmelske Fader, *føler vi da livets frihed,* eller føler vi de byrder, der er lagt på os?

Der synes at være nogle mennesker, der foler, at de har visse byrder, som de føler berøver dem deres handlefrihed. Vi bør erindre, at vi alle er anbragt her på jorden for at få lejlighed til at forbedre os, og de byrder, som vi føler holder os tilbage, kunne bruges til at fjerne stenene, hvis vi har viljekraft til at overvinde disse hindringer.

Hvis vi bliver bedt om at undervise i en af Jesu Kristi Kirkes organisationer, bør vi huske, at disse mænd og kvinder har myndighed fra vor himmelske Fader til at gøre disse ting. Vi bør anerkende den tillid, som de har til os. Vi bør modtage denne kaldelse ydmygt og med onsket om frit at give al vor magt, sind og styrke. Enten vor kaldelse er stor eller lille, gor det ingen forskel i Herrens ojne, men det er måden, hvorpå vi opfylder den.

Lad os alle stræbe efter at gore, hvad vi bliver bedt om, på en pæn og ordentlig måde, så vi kan fole *livets frihed.*

Hovedbestyrelsen.

Primary

Der er nogle få af grenene i missionen, der har holdt sommerferie i Primary.

Vi er sikre på, at de glæder sig til nu igen at begynde på Primary, og vi opfordrer Primary-foreningerne til at starte den nye sæson med en åbningsfest, hvortil alle bornene indbydes, både dem, der tidligere er kommet i Primary, og dem, der ikke har været der for. En sådan åbningsfest er en kærkommen anledning til at gøre propaganda for Primary. God fornøjelse!

Vi må dog ikke glemme, at Primarys første opgave er at oplyse bornene om Frelserens mission, så lad os fortsætte det gode arbejde med at belære børnene, så de kan nyde det evige liv.

Vi takker alle medarbejderne for det store arbejde, de udfører for bornene.

Hovedbestyrelsen.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for september:

For Senior Søndagsskolen:

»*Far ikke vild, Gud lader sig ikke spotte! thi hvad et menneske sår, det skal han også høste*«. (Gal. 6:7).

For Junior Søndagsskolen:

»*Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud*«. (Matt. 5:8).

Søndagsskolesang for september måned:

»*Hvad var skuet ud i himlen*«. (nr. 148 i den nye sangbog).

Denne sang omhandler englen Moronis besøg hos Joseph Smith. Dette besøg var en på en gang glædelig og højtidelig begivenhed for menneskeheden.

Lad os prøve at lade denne glæde komme til udtryk, når vi synger denne sang. Det vil være bedst at dirigere denne sang i ¾ takt i et ret hurtigt tempo. Læg mærke til, at der på sidste linie står et »rit«, det angiver, at denne linie skal synges en lille smule langsommere end den øvrige del af sangen. Vi anbefaler, at dirigenten og organisten sammen øver på denne sang, så de kan opnå fuld enighed med hensyn til tempoet.

Hovedbestyrelsen.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDSELSDAGE:

ESBJERG: Den 1. september fylder broder Hans Chr. Poulsen 65 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 2. september fylder søster Hanne Christine Andersen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 11. september fylder søster Ella Ingeborg Larsen, Stolpehøj 106, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 14. september fylder søster Annine Luplau 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. september fylder søster Dorthea Christensen, Godthaabsvej 228 D 80 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 6. september fylder søster Magda Thomsen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 29. september fylder broder Lars Christian Larsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Hilsener fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Mervyn Gene Lamb,* der for tiden aftjener sin værnepligt i den amerikanske hær, sender de hjerteligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark.

Søster *Paula Hansen* og hendes døtre, *Grethe Caspersen* og *Birte Dervey,* tidligere København, sender fra deres hjem i Inglewood, Californien, de kærligste hilsener

til alle soskende og venner, som endnu husker dem. De meddeler samtidig, at Birte, som for 2½ år siden blev gift med en hjemvendt missionær, der havde arbejdet blandt indianerne, har fået en lille pige, der har fået navnet Karen Lee Dervey. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Tidligere missionærer i den danske mission, *Francille* og *Ben S. Hansen,* sender fra deres hjem i Phoenix, Arizona, de hjerteligste hilsener til alle soskende i Danmark.

Tidligere missionær i den danske mission, *Geo Eldon Jensen,* sender fra sit hjem i Salt Lake City, Utah, mange venlige hilsener til alle, han kender i Danmark.

Tidligere missionær i den danske mission, *David N. Morrell,* som nylig har afsluttet sin militærtjeneste i Korea, sender de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Bryllupper i U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *Darrel C. Hintze,* viedes den 23. juli i Arizona Templet til Frances Gardner. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Tidligere missionær i den danske mission, *Jay E. Jensen,* viedes den 28. juli i Logan Templet til Tonia Lee Stallings. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

Forlovelse: Forlovelse er indgået mellem soster Lise Kaiser, København, og Iqbal Tajik, Pakistan. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
HERNING: 2. august: Anna Holst Jensen	Ældste O. Ray Knutson	Ældste Gary Larsen
Elna Esther Iversen Madsen	Ældste Gary Larsen	Ældste O. Ray Knutson
AALBORG: 5. juli: Ellen Margrethe Pedersen	Ældste Frank Johnson	Ældste Clark T. Thorstenson
Niels Villy Pedersen	Ældste Richard Wm Jensen	Ældste Douglas Fonnesbeck
KØBENHAVN: 5. juli: Arne Lind Jakobsen	Broder Bjarne Gram	Broder Kaj Aage Gram
Erik Axel Larsen	Ældste K. Dale Despain	Ældste J. Sherman Strate
12. juli: Emil Tage Petersen	Ældste B. Ronald Monk	Ældste Larry O. Christensen
Peter Frederik Pedersen	Ældste Gene L. Mortensen	Ældste Elray Petersen
Lilli Thorvaldsen Olsen Pedersen	Ældste Elray Petersen	Ældste Spencer Greer
29. juli: Egon Marinus Bolvig	Ældste Leonard Trauntvein	Ældste Wesley Sorensen

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

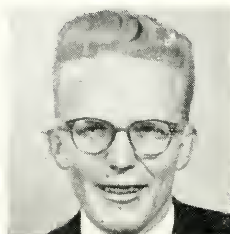
MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Stavangerfjord« fra New York er følgende missionærer den 23. juli ankommet til den danske mission:

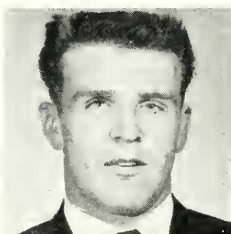
Frank A. Poulsen fra Tooele, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Clark L. Østergaard fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Den 1. august er søster *Randi Sørensen*, København, blevet kaldet som missionær i den danske mission og beskikket til at arbejde i Odense.

Frank A. Poulsen

Clark L. Østergaard

Randi Sørensen

Missionærafløsninger:

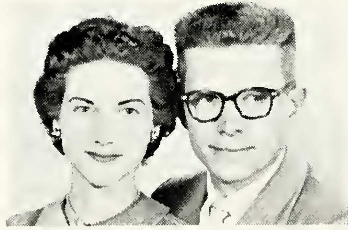
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

11. august: Don Lee Jørgensen fra Los Angeles, Californien, efter sidst at have arbejdet i København.

14. august: Allen og Anne Mickelsen fra Draper, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Don Lee Jørgensen

Allen og Anne Mickelsen

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
Garth Sorensen	31. juli	Frederikshavn	Aalborg
P. Douglas Fonnesbeck	31. juli	Aalborg	Frederikshavn
Paul P. Christensen	31. juli	København	Aabenraa
Eldon V. Guymon	31. juli	Aabenraa	Hjørring
Leonard N. Burton	31. juli	Hjørring	Haderslev
Donald Rasmussen	31. juli	Haderslev	København
Spencer B. Greer	14. august	København	Odense
Arne Foss Jensen	14. august	Odense	København
Gary E. Andersen	14. august	Amager	København
Frank S. Poulsen	14. august	Amager	København
LaWayne Christensen	18. august	Odense	København

Velsignelser:

KØBENHAVN: 1. juni: Flemming Hall og Ellen Ganneskov Halls datter, Kaja Hall, velsignet af sin fader.

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
AALBORG: 16. juni:		
Per Nørager	Diakon	Broder Poul Falden
AARHUS: 29. juni:		
Hans Christian Poulsen	Lærer	Ældste Lynn Hansen
Hans Hjort Rode Nielsen	Præst	Broder Orla Rode Nielsen
ODENSE: 18. juli:		
Victor Johannes August Volmer Fischer	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
ESBJERG: 20. juli:		
Frands Emanuel Kalunz Andresen	Præst	Broder Johannes Sørensen

DØDSFALD:

ODENSE: Den 2. august døde broder Victor Johannes August Volmer Fischer, knap 73 år gammel. Æret være broder Fischers minde!

SVENDBORG: Den 6. august døde søster Anna Hansen, 83 år gammel. Æret være søster Hansens minde!

Emigration:

KØBENHAVN: Den 16. juli er Inga Johansen emigreret til Logan, Utah.

